

Svátek trub

Skloňme své hlavy.

Matouš 6:9

¹ Při nějaké příležitosti bylo řečeno Tvými milovanými učedníky: „Nauč nás modlit se.“ Protože když zahlédneme velkého Boha nebes, uvědomujeme si, jak nezpůsobilými jsme. A tak nás nauč modlit se, Pane, v našich srdcích právě teď za věci, které budeme potřebovat pro Tvé království a pro Tvé služebníky. Ty znáš potřebu každé osoby, která se tu nachází.

² A dnes ráno tady na kazatelně leží kapesníky a šátky — prostě malé kousky látky od lidí, kteří potřebují fyzickou i rodinnou pomoc, cokoliv by to mohlo být. Ale Ty jsi Bůh a jediný Bůh, jediný pravý Bůh, který existuje; a my Tě prosíme ve jménu Ježíše, Tvého milovaného Syna, abys uzdravil každého z nich. A možná je tady dnes někdo, kdo tady nemá kapesník ani kousek látky a potřebuje uzdravení.

³ Možná tady jsou někteří přespolní z různých národů z celého světa, možná ti, kteří budou poslouchat ve svých domovech nebo ve svých sborech tento pásek. Prosíme, Pane, když bude probíhat tato bohoslužba nebo bude přehráván tento pásek, v jakékoliv situaci nebo stavu se můžeme nacházet, ať tento velký nebeský Bůh pocítí tuto upřímnost našich srdcí dnes ráno a uzdraví nuzné a dá jim to, co potřebují.

⁴ Požehnej nám teď tuto bohoslužbu. Promluv k nám jako nikdy předtím, pro blaho Božího království. Očekáváme v Ježíšově jménu na Tvou odpověď. Amen.

⁵ Jak je to dobré být dnes ráno znovu tady v modlitebně. Právě jsem hovořil s některými přáteli, kteří právě přicestovali z Ohia — s malou holčičkou, kterou sem přinesli před několika měsíci; umírala na leukemii. Tito lidé, její rodiče, byli velice chudí. A neměl jsem čas dnes ráno si přečíst to svědectví, které se nachází na seznamu. Ale je tu fotografie toho malého děvčátka, myslím, že tři dny poté, co za ni bylo modleno. Lékaři jí dávali jen tři dny života, ale po třech dnech už nemohli najít po té nemoci ani stopu. A tak se vrátila do školy a je velice šťastná. Jsem si jist, že sbor si vzpomíná, když jsme ji měli tady v místnosti.

⁶ A také to malé děťátko, které se narodilo s vyhrěznutými vnitřnostmi, takto. Tak či onak lékaři... V takovém stavu, v jakém se ta

střeva nacházela, nemohla být umístěna zpět. Obávali se této drobotinky dotknout — bylo to prostě novorozeně. A teď už to malé dítě má myslím kolem jednoho roku, asi tak nějak, a má normální střeva a všechno v pořádku, jak jen může být. Je to jenom milost Boží, jak On je k nám dobrý.

⁷ A tak bych chtěl dnes oznámit, že shromáždění, která jsme plánovali — měl jsem v plánu odjet příští týden s bratrem Josefem Boze do Afriky, do Keni a Tanganiky. Jenže tato shromáždění nám byla znemožněna, podle telegramu od bratra Boze: „Minulý týden byli zavražděni tři naši misionáři — byli zabiti.“ Je tam nějaké povstání; komunisté tam tajně přivázejí domorodcům zbraně a tvrdí, že tam mají kolem rybářské čluny; a rudá Čína a Rusko dodávají pušky domorodcům a oni nedokážou dělat nic lepšího, než že střílejí do všeho, co vidí. A tak jejich vláda nepovažovala za vhodné, aby se tato shromáždění tentokrát konala. Já to chápu; také bratr Boze, nemůže v této oblasti otevřít svou školu, do níž jsem měl tentokrát přicestovat. Ale není to odvoláno, je to pouze odloženo do doby, než se situace znovu uklidní.

⁸ Jsem velice rád, že dnes ráno znovu vidím v našem středu po mnoha letech nepřítomnosti bratra Jacksona — bratra Sidney Jacksona a sestru Jacksonovou z Jižní Afriky. Měl už příležitost promluvit? Tito lidé byli mými skutečnými sourozenci a spolupracovníky v průběhu kampaně v Jižní Africe, na té poslední cestě. Věříme, že jednoho dne se tam z Boží milosti znovu dostaneme a budu tam s nimi, protože je to nutné. Devět let se pokouším tam vrátit, ale kvůli organizacím a tak dále mě tam nechťejí pustit.

⁹ A tak jsem jim nedávno napsal dopis, ve kterém jsem řekl: „Ať krev těchto duší je na vás a ne na mně.“ Protože věřím, že Bůh tam chtěl po nějakou dobu použít pro tyto lidi mou službu. A kvůli jejich denominačním rozdílům mi nechťejí umožnit, abych se tam vrátil. Ale to je v pořádku, Bůh se o to postará.

Ale to, co bych rád dnes ráno řekl — že pokud si Pán přeje... Bratr Neville, mě požádal, abych dnes večer posloužil v modlitebně, a tak jste zváni. A příští neděli, bude-li vůle Páně, budu tady znovu a možná další dvě nebo tři neděle, a to právě kvůli tomu, že shromáždění, která se měla konat, byla odvolána.

¹⁰ Chtěli bychom také říci toto: Oznámil jsem, že možná budeme v té době kázat na téma Sedmi trub. Přemýšleli jsme o tom, jak bychom mohli tuto věc uskutečnit v budově tak nezpůsobilé co do velikosti a

nevhodné kvůli tomu, že není vybavena klimatizací (v místnosti je nedostatek vzduchu, ještě není zřízena klimatizace). A tak jsme se snažili pronajmout zdejší školu, která je vybavena klimatizací a v níž je míst k sedění asi — ach, nemůžu si vzpomenout, ale má dost velkou kapacitu míst k sedění. Je to velice pěkná škola, jenže jsme nic nepořídili. Oni by nám ji pronajali během příštího týdne, ale příští týden... Přijíždí sem delegace z různých míst světa, z Jamajky a z některých ostrovů a Jižní... dokonce z Jižní Ameriky a Kanady a Mexika a ze všech států; a my jsme poslali v pondělí oznámení a oni je nedostanou dříve než ve středu nebo ve čtvrtek, a navíc by si museli zařídit volno a tím pádem by se to odsunulo. V těch dalších týdnech, až na začátek školního roku, bychom to museli udělat během jednoho večera, a potom jeden nebo dva večery vynechat a potom znovu, potom... Tak jsme se s tím nemohli spokojit; bylo to nemožné.

¹¹ Vlastně ani nevím proč; vždyť jsem se za to tak upřímně modlil. A tak, je už skoro načase, abychom se vrátili do Arizony, protože děti se musí vrátit do školy a potom... Hovořil jsem o tom s manželkou a...

¹² Včera jsem šel do pokoje a řekl jsem: „Pane, možná to řeknu jen několika slovy, ale pochop mě, prosím tě, Bože, myslím to ze srdce. Co se to děje, že se mi staví do cesty samé problémy v souvislosti s kázáním těchto trub?“ A potom On přišel a zjevil mi to.

¹³ A proto bych k vám chtěl dnes ráno říci o tom „proč“.

¹⁴ A tak teď ti z vás, kteří mají Bible a chtěli by si ve svých Biblích nalistovat — nejdřív otevřeme 3. Mojžíšovu, 23. kapitolu 3. Mojžíšovy.

¹⁵ Bude-li vůle Páně, dnes večer bych chtěl kázat na téma „Vyjít ven za tábor“. Bude to krátké kázání, a tak budete mít dost času se vrátit do vašich domovů a do práce.

¹⁶ Jsme rádi, že můžeme vidět naše hosty, ty přespolní. Kolik je tady přespolních? Když se rozhlídneme, no, devadesát pět procent, devadesát osm procent shromážděných. A tak vidíte, to není Jeffersonville, jsou to lidé, kteří přijíždějí do Jeffersonville. A tak jsme tady z milosti Páně.

¹⁷ Chtěl bych dnes ráno přečíst tři místa. Jedno nacházíme v 3. Mojžíšově ve 23. kapitole, a to druhé v Izaiáš 18 a v Izaiáš 27, (pro ty z vás, kteří si děláte poznámky).

¹⁸ A teď místo toho, abych kázal — bude-li vůle Páně, kázat bych chtěl dnes večer. Nicméně dnes ráno bych chtěl učit na téma svátku

sedmi trub. Totiž, tento měsíc máme svátek sedmi trub, počínaje... sedmým měsícem... 15. červenec je počátkem svátku troubení podle kněžského zákona.

¹⁹ Pokud máte papír a psací potřeby a chcete si zapisovat místa Písem a texty a tak dále, když budeme procházet... Pokud se jedná o toto shromáždění, máme tady jednu potíž — je tu horko. My jsme na to po všech těch letech zvyklí. Ale někdo by si mohl myslet, že já věřím, že když vejdemo do této budovy, je to, jakoby se částečně zastavil čas, jako bychom na čas vstoupili do věčnosti, tak dlouho, jak tady budu držet tyto lidi. Myslím si, že to tak není. Ale věřím, že žijeme tak blízko Ježíšova příchodu, že musím využít každou minutu, kterou mám, abych shromáždil lidi dohromady.

²⁰ A uvažoval jsem o tom před chvílí, když jsem jel autem (byl jsem na modlitbě těsně předtím, než jsem přišel na pódium, tak jak by to měl dělat každý upřímný kazatel), uvažoval jsem tedy: „Víte, prožíváme ten nejlepší čas, když se tady společně shromažďujeme, a lidé se tu shromažďují z mnoha států, sedí tady s námi, přijíždějí zdaleka, stovky a stovky mil. A my se shromažďujeme spolu kvůli obecenství kolem Slova, a brzy nastane čas, kdy to všechno zůstane jen jako milá vzpomínka.“ To je pravda. Takové časy nám budou vzaty. A proto musíme udělat všechno, o čem víme, že bychom měli udělat, abychom mohli vydat počet z každé minuty. A zrovna teď o tom uvažuji, když se trápíme tím velkým horkem. A víte, každé lidské tělo je samo o sobě zdrojem, který vytváří teplo, a proto to nesnášíme dobře. Ale chci, aby se vám dostalo Slovo. A dříve než budeme číst, pomodleme se.

Lukáš 24:32

²¹ Pane, téměř každá osoba, která je tady, může hýbat rukama, může převracet stránky Bible. Je tu však mezi námi dnes ráno jeden, který ji může otevřít. To je ten velký Duch svatý, který je v našem středu. Otevři nám Tvé Slovo, Pane, když je budeme číst, tak jak jsi to udělal svým učedníkům, kteří byli na cestě do Emauz, a začal jsi jim objasňovat místa Písem. A dej, až budeme odcházet, abychom mohli říci totéž jako ti, kteří se vraceli z Jeruzaléma do Emauz: „Copak v nás naše srdce nehořelo, když k nám mluvil po cestě?“ Protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

3. Mojžíšova 23:23, 24; Izaiáš 18:1-3

²² A tak se teď postavme z úcty ke Slovu. Mým tématem dnes ráno je *Svátek trub*. Chtěl bych přečíst 23. verš z 23. kapitoly 3. Mojžíšovy.

Mluvil ještě Hospodin k Mojžíšovi, řka:

Mluv synům Izraelským takto: Měsíce sedmého, v první den téhož měsíce, budete mít odpočnutí, památku troubení, shromáždění svaté držíce.

A teď z knihy Izaiáše, počínaje prvním veršem 18. kapitoly (to se vzájemně doplňuje).

Běda zemi zastěňující se křídly, kteráž jest při řekách země Mouřenínské,

posílající po moři posly, v nástrojích z sítí po vodách, řka: Jděte, poslové rychlí, k národu rozptýlenému a zloupenému, k lidu hroznému zdávna i posavad, k národu všelijak potlačenému, jehožto zemi řeky roztrhaly

Všickni obyvatelé světa, a přebývající na zemi, když bude korouhev vyzdvížena na horách, uzříte, a když se troubiti bude trubou, uslyšíte.

Izaiáš 27:12, 13

23 A Izaiáš 27:12 a 13:

I stane se v ten den, když pomstu uvoditi bude Hospodin od toku řeky až do potoka Egyptského, že vy, synové Izraelští, po jednom sebrání budete.

Stane se také v ten den, že troubeno bude trubou velikou, i přijdou, kteříž byli zahynuli v zemi Asyrské, a zahrnání byli do země Egyptské, a klaněti se budou Hospodinu na hoře svaté v Jeruzalémě.

24 Pomodleme se ještě jednou.

Pane, požehnej tato slova v našich srdcích. Ať naše myšlenky a naše přemýšlení je v souladu s Tvými příkazy, v Ježíšově jménu. Amen. Můžete se posadit.

25 Existuje tolik věcí, které by chtěl pastor říci svému shromáždění, které miluje, které se skládá z různých lidí z různých míst, jenže s ohledem na čas to nebude možné.

26 A teď přistupujeme k tomuto tématu a přál bych si, abyste se cítili svobodně. Mnozí z vás stojí, a když jsem sem přišel, i předsín byla plná, i za dveřmi i před vchodem a kolem celé budovy, i podél stěn. A

tak pokud byste si chtěli vzájemně vyměnit místa, bude to od vás pěkné.

²⁷ Tedy, svátek trub. No, to bylo shromáždění Izraele, když se spolu shromažďovali, ten svátek trub. Nějakou dobu jsem očekával na to, že promluví na téma „Sedmi trub“ z knihy Zjevení. A teď bychom chtěli udělat na chvíli takový přehled, abychom poukázali na pravou příčinu toho, proč o tom nebudu tentokrát hovořit, protože Duch svatý mi tentokrát nedovolil na toto téma mluvit. Víím, že to může znít dětinsky, možná pro některé lidi s velkými znalostmi a porozuměním, ale pro křesťana je to trochu jiné. My následujeme výlučně vedení Ducha.

²⁸ Tedy, začal jsem si všimnout při kázání Sedmi církevních věků, což je vzorec nebo předpověď všeho, co se Bůh chystal vykonat pro církve a prostřednictvím církví, a pozici je uspořádávat. První tři kapitoly knihy Zjevení zjevují všechny tyto události týkající se církve. Pak od 3. do 19. kapitoly Zjevení už církev nevidíme. Církev odchází nahoru ve 4. kapitole Zjevení a vrací se zpět v 19. kapitole Zjevení, nevěsta s Ženichem se vrací spolu na zem. A pak od 19. kapitoly do poslední 22. kapitoly, to všechno se týká milénia a toho, co bude následovat v dalších letech. Od 4. do 19. kapitoly Bůh jedná s Izraelem.

²⁹ Tak tedy, když jsme probrali v knize Zjevení církev (to, co Bůh udělal pro těch sedm církví, které se tehdy nacházely ve svých počátcích nebo v předobrazech v Malé Asii), potom nám Duch svatý zjevil a otevřel všechna ta tajemství, která se tam nacházejí, jak On prováděl svou Církev napříč historií. A jestli nemáte na pásku těch sedm věků církve, bylo by dobré, kdybyste si je poslechli; brzy se ukážou v knižní podobě.

³⁰ A pak jsem to nechal tak, ale domníval jsem se, že po nějakém čase budu kázat o pečetích, aniž bych tehdy věděl, čím tyto pečete jsou. Měl jsem ohledně toho jen vlastní názory, jaké má každý kazatel, vyplývající z četby nebo možná z toho, co řekl někdo jiný; a věřil jsem tomu, nakolik to jen bylo ohledně těchto věcí možné, jak si to oni představovali, prostě jejich závěry. Přečetl jsem si knihu pana Smitha, Uriáše Smitha, který je učitelem adventistů a přečetl jsem si ohledně toho jeho myšlenky. Také jsem přečetl pana Larkina, přečetl jsem, ach, tolik různých autorů a jejich komentáře na toto téma. Ale tak či onak jsem si pomyslel, že můj osobní skromný názor se od toho může lišit. Nicméně jednou jsem se o to pokusil, mluvil jsem vlastně na tři témata; to první — nebo vlastně čtyři témata o těch čtyřech jezdcích. Kázal

jsem na toto téma čtyři večery, jeden o jednom koni a druhý... Ale pak, krátce předtím než se to stalo, mi bylo dáno vidění (které je, jak všichni víte, na pásku „Pánové je to ten čas?“), abych odešel do Tucsonu v Arizoně a řekl jsem, že někde tam v hloubi pouště (v horách, kde jsem byl s některými bratry) nastane velký výbuch a sestoupí sedm andělů. Osobně jsem si myslel, že to je konec mého života; řekl jsem manželce, aby se postarala o Billa a co má dělat s dětmi, a tak dále, dokud se znovu nesetkáme po druhé straně.

³¹ Ale potom jednoho dne v kaňonu Sabino, kam mě Bůh brzy z rána zavolal; byl jsem tam se zvednutýma rukama a modlil jsem se a najednou se v mé ruce objevil meč. Víte o tom. Stál jsem tam a díval se na to tak reálně jako teď na svou ruku. Teď vím, co to znamenalo; a opustilo mě to s hlasem, který řekl: „To je meč Krále.“ A pak později, když to bylo zjeveno andělem Páně, to znamenalo Slovo vložené do ruky.

³² Hned po tom se zjevili andělé Páně a sdělili mi o těchto sedmi troubách nebo těch sedmi pečetích; a měl jsem se vrátit zpět do Jeffersonville a kázat sedm pečetí. A pokud jsem kázal něco inspirovaného, bylo to právě to. Tam, kde se s námi anděl Páně setkával v... Bible se stala novou Biblí. Tam to otevřel a zjevil všechny věci, které reformátoři a jiní vynechali. Bylo to kompletní zjevení Ježíše Krista, úplně nové pro nás se vším všudy, ale dokonale přesné v souladu s Písmem. Bylo to Slovo, kterým to vždycky bylo. A já jsem tím byl velice inspirován a nasměrován.

³³ A pak, když jsem došel až k této části, totiž ke kázání těch sedmi trub, uvažoval jsem: „Dobře, nebudu se snažit něco vymyslet, budu jen čekat až do té doby, dokud mi to On nezjeví.“ A právě včera, když jsem byl — šel jsem do pokoje a uvažoval jsem proč (promiňte, bylo to především, když jsem šel do toho pokoje, abych to pochopil); bylo to tam, kde Duch svatý tuto věc otevřel a ukázal mi příčinu, proč to není prospěšné pro Církev v tomto čase, protože to nemá s Církví vůbec nic společného.

³⁴ Tedy, to skryté Kristovo tajemství bylo plně zjeveno v těch sedmi pečetích. Ono nejdříve zjevilo těch sedm věků církve, otevřelo tyto věky a umístilo je pozičně, jak v historii, tak i v Bibli a umístilo je na pozici, na nichž se nacházely. A my sami se nacházíme v tom posledním věku církve, který je Laodicejským věkem církve, který je tím nejzkaženějším ze všech církevních věků, dokonce *horším* než byl ten první... Efezský věk byl velký církevní věk.

³⁵ A potom, když mi Duch svatý dal vidění, a uviděl jsem, co se bude dít a nakreslil jsem to před dvěma lety na tabuli (tady to máme na tom obrázku), jak tato světla na zemi pohasínala. A bylo to v naprostém souladu s tím, jak to světlo sestoupilo na zem ve formě Evangelia a jak pohaslo. V té době jsem si nebyl vědom významu této věci, jak to bude probíhat, ale ten velký ekumenický svět měl právě zasedání v Římě. A Řím, který je matkou všech organizací... Papež poprvé v dějinách opustil Vatikán a odjel do Jeruzaléma a na jiná místa. Nuže, Jeruzalém je starověké sídlo všech našich náboženství — Jeruzalém. A v tom starobylém sídle se posadil římský papež, který byl po celou dobu největším nepřítelem církve; odjíždí, aby navštívil Řím — nebo spíše odjel z Říma do Palestiny, do Jeruzaléma.

³⁶ A když se na to díváme; já jako nevzdělaný člověk, který nerozumí slovům, neumí je ani vyslovit, vždy jsem vyučoval z předobrazů a ze vzorů vzatých z přírody. Příroda bude následovat přírodu; příroda je z Boha.

³⁷ Když vezmete v úvahu čas... Když se dobytek na polích shromažďuje na okraji lánu, můžete klidně sbalit udici — ryby za takových podmínek nebudou brát; nikdy je nechytíte. Rozumíte? A když dobytek odpočívá, (jedině, že byste jí to hodili přímo pod nos). Ale když se dobytek začíná pást, dávejte pozor! V tomtéž čase, kdy to udělá dobytek, se na stromy slétávají také i ptáci, přestávají přijímat potravu, rozumíte. To je příroda. To se všechno vzájemně prolíná. Všimněte si v tom čase včel; bzučí, ale med nenosí. Celá příroda pracuje spolu.

³⁸ A proto, když vidíme, jak ze stromu opadává listí, což se bude zanedlouho, během několika následujících měsíců, dít, stromy budou bez listí a ten život, ta míza odejde dolů do kořenů. A listí ze stromů opadne a spadne na zem, kde zetlí. A vápník a draslík nacházející se v těchto listech bude práchnivět v zemi, a co se stane? Život je opustí, a strom je znovu vsákne a znovu vyraší listí. To znamená smrt, pohřeb a vzkříšení.

³⁹ A celá příroda... Měsíc je manželkou slunce; on je tím menším světlem. A potom, když slunce zapadá, za nepřítomnosti slunce, měsíc odráží jeho světlo na zem, a to je předobrazem církve. A když papež odjíždí, ten odvěký nepřítel církve, a přichází do Jeruzaléma, který je sídlem církve (totiž nový Jeruzalém a starý Jeruzalém), všimněte si, než se to stalo, nastalo úplné zatmění měsíce.

⁴⁰ A v novinách po celém světě, jak to máme na nástěnce, tam to

bylo ukázáno, jak měsíc přešel ze světla do tmy. A tento nadpřirozený úkaz, jak to měsíc udělal na obloze, přesně totéž mi tady dal Duch svatý nakreslit před dvěma lety, ukázal to zatmění! Bylo to na šesti obrázcích, ale já jsem tam umístil sedmý, protože ten sedmý věk církve měl jen malinký proužek světla, tak jak odcházelo... To je, když Ježíš stál u dveří a klepal. Jenže to vešlo do úplné tmy. A jaké odzrcadlení, jaké poselství od samotného Boha, že tyto věci jsou pravdivé! On o tom nejdříve vydal svědectví ve svém Slově, pak skrze Ducha na pódiu a pak to oznámil na nebesích.

⁴¹ V tom není žádná chyba. Tyto pečete a věky jsou v dokonalém souladu, perfektně. Bůh vydává svědectví skrze nadpřirozené znamení a zázraky, skrze Slovo a historii, a to všechno je umístěno společně do toho věku, v němž právě žijeme.

⁴² Tedy, pro církev to není snadné, aby to viděla; pro denominace je velice těžké, aby to uviděly. Ony si budou vždy myslet, že my se snažíme těm lidem nadávat. Tak to není. Snažíme se tyto lidi varovat. Nechceme jim ublížit. Snažíme se je zachránit od zlého. Tady se nejedná o ty lidi v organizacích, jedná se o systém, v němž se nacházejí, ten je pro ně zničující.

⁴³ Namoudouši. To jsou čestní upřímní lidé. Katolíci, protestanti, židé a všichni ostatní. Jsou to lidské bytosti, které... Jeptišky neodcházejí do kláštera, aby z nich byly špatné ženy. Ony tam vstupují, aby byly dobrými ženami. Snaží se přiblížit k Bohu, ale je to ten systém, který je poskvňuje. Lidé se připojují k církvím ne proto, aby byli zlí, ale dobří. Jenže je to ten církevní systém, který je odtahuje od Slova a od Božích principů uložených pro dnešek, a to způsobuje, že se ocitají vně.

⁴⁴ Nuže, zapamatujte si, Bůh je Slovem. A pro každý věk, On určil Slovo pro každý věk, který na zemi nastane. On ho určil v tom věku církve, a sedm pečeti zjevilo tyto věci do posledního detailu. Rozumíte?

Amos 3:7; Zjevení 10:4-7

⁴⁵ A proč tady zůstala tajemství, která byla stále skrytá? Ve Zjevení 10 shledáváme, že na konci poselství sedmého anděla, budou zjevena všechna tajemství, která byla skrytá. Zjevení 10:1-7. Všimněte si, je to proto, že v průběhu tohoto věku nebylo proroků. Bible říká, že Bůh nedělá nic, dokud to nezjeví svým prorokům, svým služebníkům prorokům. A Slovo Páně ve všech věkách přicházelo vždy k prorokům, nikdy k systémům, nikdy k žádným skupinám.

46 Bůh nikdy nepoužíval nějakou skupinu. Pokaždé, když se nějaká skupina lidí organizovala, Bůh ji opustil a nikdy se už k ní nevrátil. Zkoumejte historii a přesvědčte se, jestli to je tak nebo ne. My jsme to už udělali. On už nikdy nejednal se systémem nebo skupinou potom, co se zorganizovala; je to proti Bohu.

Malachiáš 4:6

47 A tak v průběhu času reformace vystoupili reformátoři, jak to bylo dokázáno sedmi pečeti. Ale teď v těch posledních dnech to mělo být zjeveno znovu, protože nacházíme v Písmu v Malachiáši 4. kapitole, že sem má přijít pomazání k navrácení původní víry a přivedení víry lidí zpět k té původní letniční, k víře otců.

Malachiáš 3:1; Malachiáš 4:5

48 A tak jsme vzali Eliáše toho prvního kola a pak jsme vzali Elizea, který byl po něm. A vzali jsme Jana Křtitele, který následoval po něm, který byl Eliášem v té době, a máme zaslíbení dalšího v tomto dni. No, Jan Křtitel, to nebyl Eliáš z Malachiáše 4. On byl Eliáš z Malachiáše 3; řekl to Ježíš: „Hle, posílám svého posla, aby připravil cestu přede mnou.“ Zjišťujeme, že to byl on.

49 No, když toto děláme, když nalézáme tyto pozice, uvědomujeme si, že všechna ostatní místa Písma inspirovaná Bohem nám zjevují, že se nacházíme v posledním dni.

50 Nuže, kdybych přišel s letničním poselstvím, nacházel bych se v Laodicejském věku církve, a to by nebylo správné. A proto Wesley nemohl vzít Lutherovo poselství. Luther byl v jednom církevním věku a Wesley byl v jiném církevním věku. Kdyby Ježíš přišel s Mojžíšovým poselstvím, pak by to nefungovalo. Kdyby Mojžíš přišel s Noemovým poselstvím, pak by to nefungovalo.

51 Ale Bůh přidělil v každém věku pro svůj lid Písmo; a dřív, než tento věk mohl nastat, vejít do času, tyto církve do něj vešly tak zmatené, že nevěděly, na čem jsou.

52 A právě kvůli tomu selhaly v tom, že nerozpoznaly Ježíše jako Syna Božího. Jejich tradice jim zaslepily oči, ale On byl přesně podle Písma.

Matouš 23:29

53 S proroky to bylo stejné. Ježíš řekl: „Kterého z těch proroků, kteří k vám byli posíláni, vaši otcové neukamenovali?“

54 Bůh posílá své proroky a proroci jsou živým projeveným Božím Slovem.

⁵⁵ Ježíš řekl: „Jak mě můžete odsuzovat, když říkám: ‚Jsem Synem Božím,‘ a ve svých vlastních zákonech nazýváte... Ty, ke kterým přišlo Slovo Páně (to byli proroci), nazýváte je bohy a oni jimi ve skutečnosti jsou, protože Písmo nemůže být narušeno.“ Řekl: „Proč mě tedy odsuzujete?“ Jestli On je... Oni byli částí Zákona, byli částí Božího Slova, ale Ježíš byl plností Božího Slova, jeho celistvým plánem vykoupení, celá Boží postačitelnost se nacházela v Něm.

⁵⁶ A teď napříč církevními věky udělali totéž; a těch sedm pečeti má zjevit všechna tato tajemství, která byla v průběhu toho času vynechána, protože jsme byli bez proroků. A Slovo nepřichází k reformátorům — ono přichází k prorokům.

Malachiáš 3:6

⁵⁷ Bůh je neměnný. Malachiáš 3 říká: „Já jsem Bůh, který se nemění.“ Když Bůh koná něco poprvé, stejným způsobem to bude konat vždycky. Bůh rozhodl, že spasí člověka skrze prolitou krev nevinného stvoření v Edenské zahradě, a od té doby to nikdy nezměnil ani to změnit nemůže. My jsme se o to pokoušeli vzděláním, stavbami, systémy, denominacemi, etikou a vším možným, jenže to všechno selhalo. Existuje však jediné místo, kde se Bůh setkává s člověkem, a to je pod prolitou krví nevinného. Jedině skrze krev, to bylo Jeho první rozhodnutí. Rozumíte?

⁵⁸ My se můžeme rozhodnout a příští rok přijdeme na něco lepšího. Příští rok nás napadne něco lepšího. Boha však ne; On je nekonečný. Jeho první rozhodnutí je dokonalé, nic jím nemůže pohnout. Já se mohu cokoli víc naučit, my jsme omezení. Mohu se něco víc naučit, vy se také můžete něco víc naučit. Ovšem Bůh se nemůže nic víc naučit, je dokonalý od počátku. A proto můžete nechat svou duši spočinout na Jeho prvním rozhodnutí. To co říká Bible, to platí.

⁵⁹ Bůh musí jednoho dne soudit tento svět a katolíci říkají, že ho bude soudit prostřednictvím Katolické církve. Pokud by tomu tak bylo, potom prostřednictvím, které katolické církve? Ony se jedna od druhé liší. Kdybyste tento svět měli soudit podle protestantů, podle které protestantské církve? Ony se liší jedna od druhé. Pak by v tom byla spousta zmatků. Nikdo by nevěděl, na čem stojí. Pokud jsou metodisté v pořádku, baptisté jsou ztraceni. Pokud jsou protestanti v pořádku, katolíci jsou ztraceni. Pokud jsou katolíci v pořádku, protestanti jsou ztraceni.

⁶⁰ Ale Bible říká, že On bude soudit svět skrze Ježíše Krista a On je Slovem. Pak On bude soudit na základě Slova.

⁶¹ Všechny denominace ovšem odstoupily od Slova, aby si vytvořily svá vlastní věrovyznání. Ať mi někdo dokáže, jak přijímají plné Slovo. Oni ani nemůžou, protože jsou řízeni lidským systémem. Co se týče člověka... Bůh nikdy nejednal ve stejné době více než s jednou osobou. Nikdy neměl ve stejné době dva proroky — jenom jednoho. Bůh může uchopit do své ruky jenom jednoho. On nebude jednat s vaší organizací, bude jednat s tebou.

⁶² A na tomto základě přistupujeme k tomu Svátku trub, k těm skrytým tajemstvím. Je porokováno, že to tak bude, a proto to muselo být takovým způsobem zjeveno. Ale zjeveno v tom posledním dni, aby se přesně vyplnilo to, co jsem právě řekl, Malachiáš 4. kapitola, Lukáš 17. kapitola a 30. verš (jak On to udělá), Židům 13:8, Židům 4:12 a mnohá z těchto míst Písma, která nám o tom říkají.

⁶³ No, pokud je to pro někoho z vás cizí, dovolte mi říci, že Bůh se vždy dává poznat lidem skrze prorocké slovo. Židé vždy věděli, že mají věřit svým prorokům. On řekl: „Povstane-li mezi vámi prorok, já Hospodin budu k němu hovořit skrze sny a vidění. A když to, co řekne, se stane, pak ho poslouvejte.“ Oni byli vždy... A takto udělali chybu, když nerozpoznali Ježíše a zařadili Ho někam jinam. Oni z Něj udělali zlého ducha, Belzebuba, protože byl schopen rozlišovat myšlenky, které byly v jejich srdcích. My vždy víme, že toto je znamení Slova.

Židům 4:12; Židům 1:1

⁶⁴ Židům 4. kapitola 12. verš říká, že Slovo Boží je ostřejší než dvojsečný meč a rozsuzuje myšlenky a záměry srdcí.

„Když On, Duch svatý na vás sestoupí, On vám připomene věci, které jsem vám řekl, a ukáže vám věci budoucí.“

„Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil kdysi Bůh (Židům 1) k otcům skrze proroky, ale v těchto posledních dnech mluvil skrze svého Syna, Ježíše Krista.“ Ten stejný Bůh se pouze změnil z proroků na svého Syna. Je to tak. Rozumíte? Stále to stejné poselství, tentýž způsob konání.

Malachiáš 4:5

⁶⁵ Tedy, je prorokováno, že církve se budou nacházet v takovém stavu a že musí být znovu navráceny zpět. On řekl u Malachiáše 4, že pošle Eliáše proroka, který znovu obnoví lidi a přivede je sem. A krátce předtím nebo vlastně hned po jeho poselství nastane čas, kdy se svět ocitne v plamenech, a spravedliví vyjdou a budou kráčet po popelu.

⁶⁶ Tedy, pro nějakého teologa (který bude možná poslouchat tento

pásek někde ve světě), pokud si myslíš, že to byl Jan, věz, že v tom případě se Písmo mýlilo, protože svět po Janově poselství neshořel. Ježíš nepřišel a neuvedl lidi do Milénia, ale zaslíbil, že to udělá potom, až na zem přijde znovu Eliášův duch.

Malachiáš 4:5

67 Všimněte si teď, v Malachiáši 4 tady vidíme, že to by mělo obnovit, ale co? Víru lidí zpět k originální víře otců, k té letniční nauce původních otců. A on obnoví lidi zpět k těmto otcům.

Lukáš 17:28, 30

68 V Lukášovi 17 shledáváme, že Ježíš řekl, že když přijde v těch posledních dnech... Lukáš 17:33, shledáváme, že Ježíš řekl: „Jako bylo za dnů Lota, tak bude při příchodu Syna člověka, když Syn člověka bude zjeven.“

69 Nuže, všimněte si, On přišel ve jménu tří synů. On přišel ve jménu Syna Davida — nebo spíše Syna člověka, Syna Božího, Syna Davida. Tedy, On musel přijít jako Syn člověka, protože On byl prorokem. Sám Jahve nazýval proroky synem člověka. A Ježíš o sobě nikdy nemluvil jako o Synu Božím; vždy o sobě mluvil, že je Syn člověka.

Jan 5:36; Jan 10:25, 37

70 A všimněte si. On se tehdy zjevil jako prorok, vidoucí. Řekl: „Nedělám-li skutky svého Otce, nevěřte mi.“ On učinil zadost každému popisu, který o Něm mluvil v Písmu, dokonce ohledně Jeho smrti, pohřbu, vzkříšení; ohledně Jeho ukřižování, narození a všeho ostatního. A ve svém jednání učinil zadost tomu, co bylo napsáno o tom vidoucím, o Synu člověka.

71 No, On byl zjeven napříč církevními věky (ted' dávejte pozor), napříč církevními věky jako Syn Boží. Bůh jsa Duchem, Duchem svatým, se zjevil v církevních věkách, jako — ve shromáždění, jako Duch svatý mezi lidmi.

Zjevení 3:17

72 V Laodicejském církevním věku shledáváme, v tom posledním církevním věku, že On je vystrčen ven z církve. Nikde jinde nebyl vystrčen, v žádném jiném věku, kromě Laodicejského věku. Protože oni říkají: „Jsme bohatí a nic nepotřebujeme.“

„Ale nevíš, že jsi ubohý, chudý, nahý a slepý.“

Lukáš 17:28, 30

73 On byl vystrčen z církevního věku a pak na základě Lukáše 17 řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“

Nuže, On četl tutěž 1. Mojžíšovu, kterou čteme my. Všimněte si, co se dělo v Sodomě. Co to bylo v Sodomě? Abraham...

⁷⁴ Stále máme co do činění se třemi kategoriemi lidí. Byl tam Abraham, ten vyvolený a povoláný, on byl mimo Sodomu; byl tam Lot, člen církve nebo denominační muž, on byl dole — byl částí tohoto světa, byl starostou města — sedával v bráně, byl soudcem, byl starostou; a pak tam byla samotná Sodoma.

1. Mojžíšova 18:1; 1. Mojžíšova 19:1, 16, 26

⁷⁵ V čase večera, nebo v poledne, když seděl Abraham pod dubem, ukázali se mu tři andělé. Dva z nich byli posláni do Sodomy a kázali tam Evangelium a usilovali o to, aby je dostali ven. Oni se ale zdráhali to udělat, byli převrácení. Jen Lot se svou manželkou a se svými dvěma dcerami vyšli ven, jeho manželka se však proměnila v solný sloup.

1. Mojžíšova 18:3, 8

⁷⁶ Ale ten, který tam zůstal a hovořil s Abrahamem, Abraham ho nazval Elohim, Všemohoucí (1. Mojžíšova 1, Bůh; „Na počátku Bůh“, Elohim, ten soběstačný, ten existující sám o sobě, Abraham Ho nazval Elohim) a On seděl a jedl s Abrahamem, pil, byl v lidském těle. A sledujte znamení, které dal Abrahamovi.

1. Mojžíšova 18:9

⁷⁷ Nuže, oni vyhlíželi příchod syna, zaslíbeného syna Izáka. Celých dvacet pět let na jejich dlouhé pouti ho vyhlíželi; ale teď se nacházeli na konci své poutě. Bůh se ukazoval v mnoha podobách, stejně jako napříč církevními věky, a ve světlech a podobně, (když promlouval k Abrahamovi) skrze hlasy, ale krátce než přišel tento syn (tím jsme už procházeli a víte, já to chci jen zopakovat, abych to do vás dostal, že On hned potom změnil tělo Abrahama a Sáry, aby mohli obdržet toho syna), všimněte si, poslední znamení, které se jim dostalo před příchodem syna, to byl Jahve promlouvající k nim v lidské podobě. A jak mohli vědět, že to je Jahve? Jelikož On řekl: „Abrahame, (ne Abrame; pouze před několika dny Bůh změnil jeho jméno), kde je tvoje žena Sára?“ Ne S-a-r-a-i, ale S-á-r-a, kněžna.

A Abraham řekl: „Ona je vzadu za Tebou ve stanu.“

1. Mojžíšova 18:10

⁷⁸ A on řekl: „Já (to je osobní zájmeno) — Já tě navštívím na základě mého zaslíbení, podle času života.“ (To znamená, že v průběhu následujících dvaceti osmi dnů se mělo Sáře něco přihodit.)

1. Mojžíšova 18:12

⁷⁹ A Sára se ve stanu v duchu pouсмála a v srdci si pomyslela:

„Jak by se to mohlo stát, když jsem už stará, mám zakusit rozkoš se svým pánem? Navíc, můj pán Abraham je už stařec.“

1. Mojžíšova 18:13

⁸⁰ A anděl, nebo ten muž řekl: „Proč se Sára ve svém srdci smála?“ — ve stanu za Jeho zády! „Proč řekla, že se to nemůže stát?“ Vidíte? Člověk v lidském těle jako prorok, i když to byl Elohim, rozpoznal myšlenky Sářina srdce, která se nacházela vzadu za Ním.

Lukáš 17:28, 30

⁸¹ A Ježíš řekl: „Jako bylo za dnů Lota, tak bude při příchodu konce světa, když Syn člověka, nikoliv Syn Boží, když Syn člověka bude zjeven.“

⁸² Toto se nestalo po celý věk. Sledujete, jak Písmo na sebe navazuje? (My tady v tom žijeme.) Ta tajemství, dokonce křest ve jménu Pána Ježíše, který se liší od názoru jednotářů a těch ostatních věcí, jak do toho vstoupil Duch svatý a dokonale to ukázal; a opravdový křest Duchem svatým, znamení, a tak dále, jak On to oživil, a jak postavil každého reformátora a všechno ostatní úplně přesně a vidíte, rovnou před našimi zraky. A tohle se nedělo někde v koutě. Je to celosvětově známo. Ježíš, Syn Boží, zjevující sám sebe skrze Písma, způsobuje, že tato Písma pro tento den se naplňují, (obdobně jak to bylo tam pro tamten den a pro všechny ostatní dny), jsou živá. A věřit tomu je důkazem Ducha svatého — spravedlností!

⁸³ Nemůžete prohlašovat, že pouhé chození do kostela je důkaz Ducha svatého. Pokud ano, pak tito farizeové ho měli, rozumíte. Nemůžete prokázat, že podání ruky nebo poskakování... nebo, pokud to děláte, pohané ho mají taky. Jestli tvrdíte, že je tím mluvení v jazycích — copak uctívání ďábla neprovází mluvení v jazycích? Mohu vám o jednom takovém říci. Sedí tady bratr Jackson z Afriky — on je z Afriky, on by vám o tom mohl vyprávět.

⁸⁴ Byl jsem tady v indiánském táboře, viděl čarodějnice a šamany, jak se řezali, polévali se vlastní krví a přitom mluvili v jazycích a pak je šaman vykládal. A viděl jsem, jak položili tužku a ona psala v neznámých jazycích. A tak to není to. Ale jestliže... Čím je tedy důkaz? Ježíš řekl: „Abyste uvěřili, že Já jsem.“ A On je tím Slovem.

⁸⁵ A proč to nepochopili? Proč to ti Židé nepochopili? Oni byli spravedlivými lidmi, dobrými lidmi; byli svatými muži, a byli různého druhu lidmi. Ale komu je předurčeno slyšet Slovo... A jak můžeme vědět, že to je Slovo? Jeden každý to tak říká. Je to zaslíbení Bible, které bylo potvrzeno pro ten který věk. Tady to máte. Pak se vracíte

zpět k tomu, čím je Duch svatý.

⁸⁶ Poslouchejte několik minut zvuk trouby, co ona oznamuje. Trouba, trouba Evangelia, zamyslete se nad tím, kdo ji může uslyšet. Pamatujte, že ti, kteří se nacházeli uvnitř městských hradeb, se nemohli vrátit v den milostivého léta. Ne. Oni se nacházeli uvnitř za hradbami, zůstávali tam. Bylo po všem, oni zůstali otroky do konce svého života a museli být také označeni.

⁸⁷ Nuže, když se díváme na tyto příklady, všimněte si. Tedy, tyto skutky, Malachiáš 4, a všechny ostatní, a Židům 13:8: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky,“ On navěky zůstává Slovem, Slovem, které se projevilo. To je přesně to, co On oznámil prorokům. Prorok neznamená pouze „vidoucí“ nebo ten, který předpovídá; to slovo znamená „zjevovatel Slova, které je zapsáno v jeho vlastním životě“. Jeho vlastní skutky zjevují a potvrzují Slovo pro ten který den, jako když Noe stavěl koráb a Mojžíš šel dolů *do Egypta*, a všechno ostatní a každé Slovo zaslíbené pro danou hodinu.

⁸⁸ No, my víme, že On je s námi; věříme tomu. Vidíte Jeho projevené Slovo zvěčněné na fotografiích, v Písmech — tím, že je oznamováno z nebe na zem a všechno ostatní co On řekl, a ani jednou to neselhalo. Táhne se každého člověka, aby mi kdokoli z různých míst země nebo celého světa ukázal; jste povinni mi napsat a povědět mi, kde to byl v jednom případě selhalo — je to dokonalé, slovo za slovem. Nuže, to je zaslíbení.

⁸⁹ Proč On se měl zjevit v těch posledních dnech? Když se vrátíme zpět (rovněž vy, posluchači pásků) ke stromu nevěsty a předložíme příklad, kdy Kristus byl tím stromem v Edenské zahradě. První Adam, který padl, a ten druhý Adam byl stát hříchem. Pověsili Ho na římský strom. A odtud vzešel ten strom nevěsty, který On zaslíbil a který sledujeme v Písmech.

⁹⁰ Tedy, aby mohl dostat nevěstu... Je to jako s pyramidou, ona se po celý čas zužuje z té velké šířky od dob Luthera, Wesleye, letničních. A pak ten závěrný kámen na jejím vrcholku musí být dobroušený; a jeden každý z těch kamenů k sobě dokonale přiléhá (my ani dnes ještě nevíme, jak je opracovávali); ovšem je to tak dokonale postaveno dohromady v té pyramidě (my teď nevyučujeme pyramidu, jen... Enoch a ti ostatní je před lety stavěli); a ony stojí jako symbol. Je to přesně tak, jako když vychází a zapadá slunce; a tak jako strom shazuje svůj život — své listí, a vrací se znovu; jako to znázorňuje ryba, dobytek a všechno ostatní, tato pyramida stojí jako symbol.

⁹¹ Vejděte do prorocké komnaty a sledujte těch sedm schodů. Kde ta stráž dostávala povel, aby přivedla příchozího do přítomnosti krále? Nahoře na těch schodech. Na sedmém schodu. A to ukazuje, že my znovu musíme přijít s tímtéž Duchem, který byl na Janovi. On uvedl Mesiáše, byl větší než všichni ostatní proroci; on ho představil.

Daniel 12:3, 10

⁹² A my znovu musíme přijít na toto místo k něčemu, co představí Mesiáše. A jak to poznají lidé, kteří věří Mesiáši, pokud nebudou neustále ve Slově, aby Ho poznali? Daniel řekl, že moudří to poznají, ale hloupí a nerozumní to nepoznají. Oni poznají svého Boha.

Malachiáš 4:6

⁹³ Tak tedy, tak jak On řekl, projeví se to v těch posledních dnech, aby lidé byli uvedeni zpět do Slova, aby nevěsta mohla poznat svého Muže, svého manžela, to zjevené Slovo. A proto se to musí stát. To nebylo u reformátorů, to nebylo při Lutherovi, při Wesleyovi, letničních a těch ostatních. Písmo říká, že ne. Ale to přijde; to je Jeho zaslíbení na tento věk.

⁹⁴ My žijeme ve věku, v němž se uskuteční Jeho příchod. Ona s Ním musí být ztotožněna. Každá žena musí být ztotožněna se svým mužem, protože tito dva jsou jedno. A Kristova nevěsta musí s Ním být ztotožněna, protože tito dva jsou jedno, a On je Slovem, ne denominací, Slovem. A my máme být dětmi Světla a světlem je to Slovo, které se rozsvítlo pro tento věk. A jak můžeme poznat světlo, jediné tím, že ono přichází ze Slova. Dobře. To Slovo, které se stalo tělem, je světlo pro daný věk, když ho uvidíte; říká to Bible.

⁹⁵ Ti lidé se tam dívali na Ježíše a říkali: „Dobrá, ten muž, kdo on vlastně je? No jó, vždyť on se tam narodil jako nemanželské dítě. No, jeho otec a matka je ta, tamten, a podobně, a to všechno ostatní.“ Jenže oni Ho nepoznali. Ale kdyby znali Písma, pak by Ho poznali; On to řekl.

Jan 5:46

⁹⁶ Oni řekli: „My jsme Mojžíšovi učedníci!“

Odpověděl: „Kdybyste znali Mojžíše, znali byste i mne, protože Mojžíš o mně napsal.“ A přesto byli tak slepí, že to neviděli! Vidíte, jak pokorné to je? Vždy je to vzdáleno zástupům a denominacím, věrovyznáním, a tak dále. Bůh se přesunul do těla ve formě člověka a příbuzného Vykupitele. A ona musí být s Ním ztotožněna.

A my jsme pozváni k tomu, abychom byli dětmi světla, které

chodí ve světle.

⁹⁷ Vzpomínám si, jak jsem měl přednedávnem shromáždění tam v Kentucky. Když jsem odcházel z kostela, stál tam nějaký starý muž se svítilnou v ruce. On patřil k církvi, která nevěřila v uzdravení a tak dále. Řekl: „Já s tebou nesouhlasím, bratře Branhamo.“

Řekl jsem: „No, máte na to právo.“

Řekl: „Víš co? Já nepřijímám nic, dokud to neuvídím. A navíc, musím to vidět zcela jasně.“

Zeptal jsem se: „Viděl jste vůbec někdy Boha stát přímo před vámi?“ (On samozřejmě nevěřil viděním a všem těm věcem.)

Odpověděl: „Ne.“

„Dobře,“ řekl jsem, „pak tedy nejste věřící, pane, nemohu s vámi mluvit. (Vidíte?) My vidíme to, co Bůh zaslíbil a držíme se toho.“

Řekl: „Jak můžeš něco takového říci?“ Řekl jsem — on řekl: „Pojď se mnou domů a popovídáme si.“

Namítl jsem: „Nemohu, ačkoliv bych to milerád udělal. Kde bydlíte?“

Řekl: „Musel bys přejít na druhou stranu přes ten kopec.“

Zeptal jsem se: „Jak se tam chcete dostat, když nevidíte svůj dům?“

Řekl: „Tam ale vede stezka přes vrcholek toho kopce.“

Namítl jsem: „Vždyť ale tu stezku nevidíte.“

Odpověděl: „Dobře, ale já mám svítilnu.“

Řekl jsem: „Ale ta svítilna vám až k domu nedosvítí.“

Řekl: „Ó, ne, jenže ten chodník mě přivede až k domu.“

„Ale ta svítilna vám dosvítí jen na krok před vás.“ My kráčíme ve světle, v tom nádherném světle, krok za krokem, Pane, celou dobu blíž k Němu.

⁹⁸ Ano, děti světla přijímají Jeho Slovo. Ony pokračují v chůzi a sledují, jak se to dál odhaluje. Neopustte to. Nezáleží na tom, co kdo jiný bude mluvit, stůjte při tom a kráčejte dále s tím. A pozorujte, jak se to bude rozvíjet a zjevovat. Slovo je semeno; ve správném druhu půdy zrodí podle svého druhu.

⁹⁹ Všimněte si Zjevení 10:1–7, všechna tajemství mají být zjevena nevěstě skrze posla Laodicejské církve. Má někdo z vás revidovanou verzi Bible? Pokud ano, všimněte si, odkud jsem to vzal. Ten anděl, to je v závorkách, a tam je řečeno, orel... ten posel k Laodicejskému věku (vidíte?), Zjevení 10:1–7.

Zjevení 10:3, 4

¹⁰⁰ A on řekl, že v tom dni, když ho viděl sestupovat, a on snědl tu malou knihu. A tam byl... On položil jednu nohu na zem a druhou na moře a přísahal při Živém na věky věků, že času více nebude. A když to udělal, sedm hromů promluvilo svými hlasy. A když těch sedm hromů promluvilo svými hlasy, Jan řekl, že to chtěl zapsat, ale On řekl: „Nepiš to.“ Vidíte? On to tehdy zapečetil.

Zjevení 22:18, 19

¹⁰¹ Tedy, někdo může říci: „Dobře, v tom případě těch sedm pečeti, bratře Branhame, jež budou zjeveny v těch posledních dnech, to velké tajemství, jak se máme více přiblížit k Bohu...“ Ne, to tak nemůže být. „A kdyby někdo ubral ze slov této Bible, nebo kdyby k ní jedno slovo přidal, jeho díl bude odejmut z knihy života.“ To, čím to je, to je zjevení toho, co předtím scházelo a mělo být uvedeno... ono už je tu napsáno; ono tady je; ovšem to mělo zjevit to, co již bylo napsáno (rozumíte?), protože nemůžete nic k tomu přidat nebo z toho vzít.

1. Mojžíšova 3:4; Zjevení 22:18, 19

¹⁰² První kapitola Bible — na počátku, Genesis, jedna žena, ne že se tomu zpronevěřila, ale si to špatně vysvětlila — dovolila satanovi, aby jí mylně vyložil jedno slovo: „Jistě...“ Rozumíte? A z toho povstávají všechny trable. A to promlouval Bůh, to bylo Boží Slovo. A v poslední kapitole Zjevení Ježíš, On sám, tentýž Bůh řekl: „Kdokoliv by odebral nebo přidal jedno slovo k tomu...“ To je úplné zjevení Ježíše Krista, a těch sedm pečeti obsahovalo skryté tajemství toho, čím to všechno bylo a co mělo být otevřeno v tom posledním dni, v tom Laodicejském věku na konci času. Díky Bohu, to přivádí k zakončení poselství pro církev. To přivádí k zakončení, když se oni ohlížejí zpět a vidí, co tam bylo, a vidí, k čemu to všechno bylo přivedeno, to přivádí věk církve ke konci.

¹⁰³ Všimněte si teď, ty trouby, o nichž bychom si chtěli promluvit, to je svolávání buď k svátku, nebo k válce; to platí pro každou osobu, je to posvátný den nebo něco takového (všimněte si, ty jsi řekl: „Pro dotyčnou osobu?“ Ano) nebo pro rok jubilea, oznámení přicházející svobody, kdy se mohli vrátit. Tedy, mohli bychom celé dopoledne věnovat pouze jediné z těchto věcí. Ale teď, když se dostáváme k těm

troubám, teď máte pozadí těch pečetí a církve. No, a teď jdeme k té troubě.

1. Korintským 14:8

¹⁰⁴ Trouba zazněla; a trouba oznamuje buď válku nebo svátek, nebo... ona znamená shromažďování lidí dohromady, trouba. Pavel řekl: „Kdyby trouba vydala nejistý zvuk, kdo se bude chystat k boji nebo k uzavření míru, ať už je to cokoliv?“ Kdo ví? Vy musíte vědět, co trouba oznamuje. A proto, když trouba zazní, my dnes na zemi něco pozorujeme. Někde musí být nějaký velký problém. Všichni o tom víme. Všichni se stali neurotiky. Celý svět je nervózní a víme, že někde něco není v pořádku. Pentagon, a na každém místě, víme, že někde něco nesedí.

¹⁰⁵ No, jediný způsob, jak můžeme poznat, co trouba oznamuje, je, když se podíváme do notové osnovy. Jedině tak, a to stačí. Je to velká symfonie (rozumíte?) a takt ve skladbě „Petr a vlk“.¹ Rozumíte? Když... jestliže... A skladatel napsal tuto *symfonii* a dirigent musí být v tom stejném duchu jako skladatel. Pokud ne, podá nesprávný takt a pak je celá ta věc mimo.

¹⁰⁶ A právě to se dnes děje. Máme příliš mnoho dirigentů, kteří nejsou v duchu skladatele. Oni říkají, denominace: „Dobře, my věříme tomu.“ Nezáleží na tom, co ty říkáš, Bible má pravdu. Musíte držet rytmus přesně podle notové osnovy, kterou máte před sebou, potom ta velká symfonie toho velkého Božího díla je hrána správně; pak můžeme vidět tu hodinu, v níž se nacházíme.

¹⁰⁷ No, všimněte si, trouba zní proto, aby svolala lidi — oni se společně shromažďují kvůli něčemu. Někdy oznamuje, že přichází důležitá osoba, jako v *příběhu* o Josefovi. Oni troubili, když přicházel Josef, který byl symbolem této velké trouby (o které jsme mluvili a k níž se za chvíli dostaneme) v Izaiáši, kde je řečeno, že když zazní ta velká trouba a zástava bude vztyčena tam na tom místě, pak nastane čas, kdy zazní velká trouba, a všechny národy se shromáždí k Jeruzalému. Tehdy začne milénium tou velkou troubou.

Zjevení 8:7

¹⁰⁸ To svolávání na svátek trub říká, že se něco blíží... Všimněte si Zjevení 8 a 7, [Zjevení 8:7 — překl.] pokud si to chcete poznamenat. Tam zjišťujeme, že při první troubě nastalo krupobití, krev a oheň a bylo to svrženo na zem. Přesně tak jako v 2. knize Mojžíšově, když Bůh

¹ Symfonická báseň

vyvolal svůj lid kvůli vyjití.

109 Tedy, důvod, proč se těch sedm trub nevztahuje na tuto dnešní církev a k tomuto věku je ten, že se vztahuje pouze na Izrael. To je svolání, shromažďování lidí. A tak můžeme v tom najít jenom jeden význam, k němuž bych se chtěl během několika minut velice rád dostat, a pak uvidíte, proč se to nevztahuje na tento věk, ve kterém žijeme; těch sedm trub.

110 Víím, že mnoho lidí s tím nebude souhlasit, ale já víím, že to je to. Já to víím. Ne proto, že to říkám já, nebo že to říkáte vy, protože to nepochází ode mě; moje myšlenky, to nejsou moje vlastní myšlenky. I kdyby mi to řekl kdokoli, pokud to nesouhlasí, pak to není správné. Jenže já to neříkám sám od sebe, říkám to na základě toho, co řekl někdo jiný. A tím někým jiným je Bůh, který k nám promluvil a vykonal všechny ty věci, které dělal a které se dostavily. Rozumíte? A tak víím, že je to správné. Shromažďování Izraele, to jsou ty trouby. Ty trouby jsou kvůli shromáždění Izraele.

111 Všimněte si, když zazněla ta první trouba, krev, oheň, kroupy a všechno ostatní bylo shozeno na tuto zemi, rozumíte. Co On dělal? Vyváděl Izrael z duchovního Egypta (rozumíme si?) zpět do jeho vlasti.

112 Tak tedy, dovolte mi to říci zrovna tady, že každá trouba, která zazněla, zazněla pod šestou pečetí. Během několika minut se k tomu dostaneme, když k této pečetí dojdeme. Všechny trouby zazněly pod šestou pečetí, protože sedmá pečeť to bylo ticho. Nikdo to neví; to byla minuta nebo hodina, v níž Kristus měl přijít, tak jak nám to bylo zjeveno. Ale každá trouba zazněla pod šestou pečetí, v době pronásledování Židů.

113 Všimněte si teď, Zjevení 8. kapitola, začneme od 7. verše. To všechno bylo vyvolání Izraele z přirozeného Egypta. Teď to vyvolává Izrael v duchovním smyslu. On je připravoval k tomu, aby přišli na svátek smíření.

3. Mojžíšova 23:24–28

114 Všimněte si, svátek trub byl nejdřív, to byly Letnice. Svátek smíření následoval po padesáti dnech. Svátek smíření, přečtete si to tady — možná, kdybychom měli dost času — budeme o tom pojednávat a přečteme vám to z Bible tady z 12. kapitoly 3. Mojžíšovy nebo spíše z 23. kapitoly 3. Mojžíšovy a také z 16. kapitoly 3. Mojžíšovy. Zjišťujeme, že nejdřív byl svátek trubení a pak smíření a potom následovaly Letnice. Tedy, shledáváme, že svátek smíření následoval po těch

troubách.

Zjevení 8:7

115 No, sledujte teď. Trouba zazněla, a to kvůli tomu, aby se shromáždili. Nuže, první trouba zazněla; nastalo krupobití, krev, oheň, a bylo to svrženo na zem, přesně tak jak tomu bylo v Egyptě; připravuje se, aby je vyvolal ke dni smíření, rozumíte. Oni odmítli to opravdové smíření, a tak tyto roky byly kvůli tomu prodlouženy až sem, byl to rok Letnic. Rozumíme si. Tedy, toto troubení pro Židy přichází následovně; to bylo vyvolání církve, sledujte teď velice pozorně, jak On je pak vzal do zaslíbené země, a On to udělá znovu, a bere symbolicky církev do zaslíbené země. Zapamatujte si, každá trouba troubila pod šestou pečeti, jediné tehdy ony zaznívaly.

116 Sledujte teď tu přesnou provázanost Písem, je to přesně totéž. Pod sedmou troubou to je pro Izrael tímtéž, čím byla sedmá pečeť pro církev. Shledáváme, že pod sedmou pečeti, to byly ty duše nacházející se pod oltářem, které obdržely roucha; byla jim dána roucha, ne proto, že si to zasloužily, ale proto, že se nacházely v tom přiděleném období, kdy Bůh stále jednal svou milostí s pohany, ne s Židy. Izrael je zachráněn jako národ. Bůh jedná s Izraelem jako s národem. Pohané jsou lidé Jeho jména, ne národ Jeho jména, tím je Izrael.

117 A když Hitler a ti ostatní pronásledovali Židy, a dělali věci, které dělali pod touto... Podívejte, jak oni... Stalin, Hitler a všichni tito diktátoři, kteří povstali (kdybychom měli čas si to zopakovat pro některé z nově příchozích, ale my jsme se už tím zabývali), v tomtéž věku, nastalo v Německu a ostatních národech... Židé byli rozptýleni po celé zemi, ale v posledních dvaceti letech povstalo kruté pronásledování těchto Židů.

Židům 10:10–12

118 Navštívil jsem tato dávná místa, kde byla v krematoriích spalována jejich těla a jejich popel používali jako hnojivo do země, židovské děti, ženy a všichni ostatní. A oni se to pokoušejí popřít. Jen je tam přiveďte a ukažte jim, kde se to dělo. To bylo systematické pronásledování Židů, protože to byl čas jejich svolání zpět ke smíření; Izrael se stále nachází pod smířením toho přirozeného beránka. Tím opravdovým smířením je Beránek Boží, ale oni Ho odmítli a Jeho krev zůstává od té doby na nich.

Zjevení 8:5; Zjevení 9:14, 16, 17; Zjevení 11:19

119 Všimněte si, připravuje tento lid. Jak dokonalá je potom ta sedmá trouba a sedmá pečeť. Perfektně pospolu, pronásledování Židů. Všimněte si ve Zjevení 9. kapitole a 13. verši (teď sledujte opravdu

pozorně), pod šestou troubou (Zjevení 9:13), pod tou šestou troubou, všimněte si, tam bylo 200 000 [000] jezdců na koních, kteří byli svázáni u řeky Eufrat a oni byli uvolnění pod šestou troubou. No, na světě ani 200 000 [000] jezdců není, tam však bylo 200 000 [000] jezdců. Všimněte si (byl bych rád, kdybyste si to poznamenali, abyste si to mohli přečíst.) To nebyli přirození koně. Oni chrlili oheň a měli hyacintově modré pancíře a měli ocasy a konec ocasu vypadal jako had, jako hadí hlava, na jejímž konci bylo žihadlo. Vidíte? Ti koně byli duchovního rázu, to byli duchovní démoni, váleční koně, kteří byli svázáni u Eufratu po celá ta léta, nadpřirození ďáblové. Co to bylo? Staré římské impérium ožilo, to pronásledování Židů. Byli svázáni téměř dva tisíce let u řeky Eufrat a nějaká náboženská sekta, která usilovala o to, aby se dostala na druhou stranu, nemohla přejít do zaslíbení, Eufrat totiž protéká Edenem. Jenže oni tam byli svázáni, 200 000 [000] ďáblů pronásledování.

Zjevení 9:18

¹²⁰ A všimněte si, co se děje pod touto šestou troubou. Oni byli uvolnění proti těmto Židům, to je pronásledování Židů! Nadpřirození ďáblové, téměř dva tisíce let, pak uvolnění skrze Stalina, Hitlera, proti Židům.

¹²¹ Můžete namítnout: „To přece není Řím.“ Ale to je ten samý duch, který dělal ty stejné věci, které dělali křesťanům v těch dávných dnech pohanského Říma (ted' pozorujte ten přirozený Izrael a tu současnou duchovní církev, jak se to tady snažíme oddělit), on byl vypuštěn na Židy.

Zjevení 7:9

¹²² Vzpomínáte si, jak pod šestou pečeti všichni mučedníci volali — jak na základě Slova Božího obdrželi roucha? Byla jim dána z milosti, protože jsou zaslepení na to, aby uviděli Evangelium, aby lidé z pohanů mohli být vyvoláni jako nevěsta. Byla jim dána roucha, Bible to říká, pod touto troubou těm Židům, kteří jsou úplně proti Kristu a všemu. A oni jsou takoví proto, že Bible říká, že jsou zaslepení; a oni byli zaslepeni kvůli nám! A spravedlivý Bůh ví, že oni to obdrží, ale stali se slepí kvůli vám. Říká to Bible.

¹²³ To je to pouto římského impéria, jež je svázáno; a čím? Církevními silami, jimiž tento Řím, pohanský Řím se stal Římem papežským a byl tam spoután ve svých křesťanských tradicích. On se skládá částečně z křesťanství a částečně z římské pověry a oni to dali dohromady, všechno to uctívání žen a všechny ty druhy nesmyslů; Vánoce a svátky a dny zasvěcené svatým a jiné věci. Bylo to svázáno

těmi tradicemi, které to nemohly jen tak uvolnit, protože to je proti křesťanským principům. Je to stále ten stejný bezbožný pohanský duch! Ten duch podle Ezechielových a těch ostatních proroctví uchvátil všechny národy světa. A oni byli vypuštěni proti Židům, kteří o tom duchu nic nevěděli. Tady jsou ta vaše tajemství, jež jsou skryta pod touto pečetí, vidíte. Všimněte si, už jsme tím procházeli. Ukážu vám však tady tuto troubu, tu poslední troubu, co se v ní stane. Oni jsou tady; ty trouby byly uvolněny proti těmto Židům (nevidíte to?), ne proti pohanům. Když byly tyto pečete otevřeny, pohané už byli označeni. Čas skončil; Církev byla povolána.

¹²⁴ Vzpomínáte si na to vidění onoho dne? Vzpomínáte si na tu přehlídku? Kolik z vás si vzpomíná na předminulou neděli? Jak to přesně procházelo, viděli jsme to úplně přesně. Viděli jsme přicházet tu špinavou, oplzlou věc, která se nazývá církev (je to ta nejkrajnější nestydatost) a tu malou nevěstu z každého národa, jedna každá byla oblečena do svých národních krojů, odkud pocházela, prostě perfektně podle toho, jak defilovaly před Pánem. Všimněte si, jednou nastane čas, kdy řeknou: „No, myslel jsem si, že církev měla být vzata před tím pronásledováním. Myslel jsem si, že bude vytrženi.“

„To už proběhlo, a vy o tom nevíte.“ To bylo jednou řečeno o Janovi, však víte.

Řekli: „Jak to — proč ti proroci, ti znalci Písma, říkají, že nejdříve musí přijít Eliáš?“

1. Korintským 15:52

¹²⁵ On řekl: „On už přišel.“ A dokonce i učedníci o tom nevěděli. „Oni s ním udělali, co se jim líbilo.“ Stejně tak to bude s vytržením. Během hodiny... On slíbil, že to udělá. Neslíbil, že takto ukáže Eliáše, ale zaslíbil, že takto vezme nevěstu — v hodině, na kterou nepomyslíme, prostě nastane v jedné chvíli v okamžiku proměna, a budeme vytrženi; vy zůstanete. Tehdy to bude ten čas.

¹²⁶ Dva tisíce let, tento duch skrze římský lid, římskou církev, tím nemohl pohnout. Ale tentýž duch nejdříve přišel v Římě na Mussoliniho, toho diktátora.

¹²⁷ Víte o těch pěti — o těch sedmi věcech, které mi On ukázal v roce 1933, které se měly stát? Pět z nich se už vyplnilo. Doktor Lee Vayle o tom teď píše knihu. Vidíte? Pět věcí úplně přesně, zůstávají už jenom dvě věci, které se mají stát. A On řekl, že se to stane krátce před příchodem. A tady jsme teď těsně před koncem a vypadá to, jako

kdyby ta šestá věc už byla v pohybu. Vidíte? Dokonale, přesně, dokonce i války a jak to proběhne. Přesně do puntíku. Ani jednou to neminulo cíl.

128 Poslyšte, lidé, měli bychom provádět inventuru každou hodinu! Nevíme, kde stojíme — je to opravdu blízko.

Zjevení 9:16

129 Nuže, On teď vypustil na... Pod šestou pečetí, těch 200 000 [000] duchovních démonů začalo v Římě, v Německu — Hitler. Všimněte si, tam v Bibli, kde oni přijali... oni obdrželi moc jako králové, jenže nebyli korunováni. Diktátor není korunovaným králem. On jenom obdrží královskou moc.

130 Ach, Duch Boží teď skrze mě mocně působí (rozumíte?), jakoby chtěl něco říci; nevím, jak bych se měl vyjádřit, ani jak to povědět, a tak to raději nechám být.

Zjevení 7:9; Zjevení 9:16, 18

131 Všimněte si, 200 000 [000] démonů uvolněných na Židy, když je spalovali, křižovali, pouštěli jim do žil vzduch; zabíjeli je, až jim chyběl plyn, kterým je trávili; stříleli je, až jim došla munice ke střílení. Dělali s nimi všechno možné. Jejich těla zpopelňovali, a podobně, věšeli je na zdech, děti a všechny ostatní, nevinné lidi. Zacházeli s nimi tak, protože byli Židé. Jenže Bůh dal každému z nich roucho, i když toho nebyli hodni, ale Jeho milost je zaslepila, abychom my mohli vidět.

132 Ta sedmá pečeť ještě není otevřena, víte; to je Jeho příchod.

A zatímco oni jsou stále tam pod... Ale On nám to tady ukazuje v předpremiéře jako Janovi. Vzal ho nahoru a... Jednou chodil po moři, víte... Řekl: „A co bude s tím mužem, který odpočíval na tvé hrudi?“

133 On mu odpověděl: „Jestli ho tu chci nechat, dokud nepřijdu, co je ti po tom?“ Vidíte, on tady tak dlouho nezůstal, ale vzal ho nahoru a ukázal mu věci, které se budou dít, dokud On nepřijde. Jenom mu je ukázal, dal Janovi shlédnout celý kompletní plán.

134 Všimněte si, zjišťujeme, že tam byla uvolněna ta přirozená moc přirozeným způsobem, na ten přirozený národ Izrael. A co ona způsobila? Ona vyšla a vyvolala válku, a jak ona vraždila a pronásledovala.

135 Tedy, v té církevní oblasti toho... Jste... Doufám, že vám teď Bůh otevře na tuto věc oči, protože jsem si vědom, že nemluvím pouze k tomuto sboru; tento pásek se rozejde do celého světa. A já bych velice

nerad někoho citově zranil, ale rád bych řekl jenom pravdu. Tedy, tato duchovní oblast byla otevřena a začalo to od přirozeného probuzení toho starého pohanského Říma, když vystoupil proti těmto Židům; oni byli vždycky jejich nepřáteli (lev s vyceněnými zuby a podobně, který šlapal a drtil lidi, Řím), on byl vždycky Božím nepřitelem. A ta *moc* byla uvolněna v tom stejném duchu skrze tyto diktátory vládnuoucí světem, jelikož ten náboženský systém se stále držel u moci. Teď to bylo uvolněno. A co to způsobilo?

¹³⁶ Ten *duch* přichází s prohnaností a s lichocením, jak On řekl. A co udělal? On přináší protestantskou světovou Ekumenickou radu církví, ducha antikrista, na oba; přivede je na porážku, právě tak jak to udělal tehdy tamtěm; v hodině, kdy má být povolána nevěsta. A jak? Uvolněním denominační církve, ducha. Uvolněním, a proti komu? Ne proti denominacím, ale proti nevěstě! Ale tady byste to měli pochopit; nevěsta tímto obdobím nebude procházet. Bible říká, že ne. Církev ano, nevěsta však ne! Copak to nevidíte? Kazatelé, copak to nejste schopni uvidět, bratři?

¹³⁷ Říkáte, že církev musí procházet pronásledováním kvůli jejímu zdokonalení. Nevěstu zdokonaluje krev Ježíše Krista. Muž, který si vybírá ženu, ji nepodrobuje množstvím trestů; on už u ní našel přízeň, ona našla přízeň u něj. On je s ní zasnouben. A pokud by se tady něco vyskytlo, bude ji chránit v každé situaci a provede ji za ruku. Jeho přízeň vůči nim je tak veliká, a taková bude rovněž k nevěstě, a tak je to s nevěstou.

¹³⁸ My jsme nehodná stvoření, která si zasloužila peklo, ale Jeho milost nás tím provedla. Podívejte kolik ztracených a slepých, kolik hříšníků se nacházelo na světě v hodině, kdy jsem byl zachráněn! Ale Bůh mě spasil kvůli nějakému účelu a já jsem odhodlán skrze Jeho vůli tento záměr naplnit; nestarám se o to, co má přijít; chtěl bych to splnit.

¹³⁹ A když vidím v této hodině všechny církve tak naleštěné a bohaté, které, jak říkají, nic nepotřebují; a já je vidím v mizerném stavu, ubohé, slepé, plácají vás po zádech a chtějí, abyste s nimi šli na kompromis; já jsem se narodil za jistým účelem; a to abych tuto věc odsoudil a vyvolal lidi ven! Jistě, to dělám.

Jan 6:44

¹⁴⁰ Uvědomte si, když Ježíš přišel na tento svět, ani jedna setina lidí na zemi nevěděla, že tady byl. Ale On přišel, aby vyvedl tu vyvolenou skupinu. Řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině když ho přitáhne můj Otec. A všechny, které mi dal Otec (to je minulý čas),

přijdou.“ Oni to poznají; uslyší to.

141 Všimněte si, uvolnění těch církevnických duchů. Nuže, dvacet let po válce vidíme uvolnění těchto církevnických duchů, pod čím? Pod sedmou pečeti, tou sedmou troubou pro Židy. Pohledte, na zatmění měsíce. A pod čím? Vidíte, jak to bylo načrtnuto? Syn člověka je vypuzen z církve. Co to znamená? Připojení k této církevní sebrance. Ekumenické hnutí společně se Světovou radou církví vypuzují každého člověka... O čem je tady řeč? No jo, každý se musí vzdát svého veškerého evangelikálního učení, všeho! Jak mohou jít dva spolu, pokud se neshodnou? Nemůžou. Ježíš řekl, že nemůžou. Jak může jít církev metodistů a baptistů spolu? Jak může jít církev Kristova spolu s presbyteriány? Jak můžou katolíci kráčet s protestanty? Jak můžou jít protestanti spolu s protestanty? Nevěsta ovšem může jít spolu s Slovem, kterým je Kristus; oni musí být v souladu; ne v církevnickém systému, ale ve Slově. Musíte souhlasit se Slovem, abyste mohli kráčet se Slovem. Řekl to Ježíš; a to je správné.

142 Všimněte si, tady ona je. Nuže, ona je uvolněna k přivolání všech těch malých uvolněných konců. „Ó, dobře, vždyť na tom přece nezáleží.“ Jenže právě to řekl satan Evě: „Na tom přece nezáleží. To je v pořádku. Jistě, Bůh je dobrým Bohem, On vás všechny miluje.“ Tak to není!

143 Tolik toho slyšíme, že Bůh je dobrým Bohem. On je dobrým Bohem, ale protože je dobrým Bohem, musí být spravedlivý. Neexistuje dobrotivost bez spravedlnosti; neexistuje spravedlnost bez zákona, bez potrestání, bez trestu. A to je ta hodina, v níž žijeme.

144 Všimněte si, teď už rychle, tito nadpřirození démoni. Potom pod záštitou Spojených národů, spolu sjednocených skupin z východu a západu... Přesně tak, jak to bylo s pravou a levou nohou na tom obrazu, který viděl Daniel, jak oni se nepohodli a smíchali jedno s druhým; a slovo Eisenhower, v tamtom čase, Eisenhower znamená „železo“; Chruščov znamená „hlína“. A on si sundal botu a tloukl s ní do řečnického pultu ve Společenství národů... to udělal Chruščov ve Spojených národech. Setřepal prach...

145 Ó, aj, hodina, ve které žijeme, církev a její stav. Ovšem díky Bohu, ta malá nevěsta se připravila. To nepotrvá dlouho, jen vydržte. Já nevím jak dlouho, nevím kdy (to neví nikdo), ale víme, že je to blízko.

146 Pozorujte tyto církevní... pozorujte po této přirozené stránce, co

to způsobilo Židům. Byli to lidé, kteří se drželi Božího zákona. Nezáleží na tom, kolik církví povstane nebo cokoliv jiného, oni byli zaslepeni na Krista a drželi se Zákona. A Bůh jim dal roucha, každému z nich, protože oni podstoupili mučednictví, rozumíte. Byli zaslepeni kvůli nám.

¹⁴⁷ A tady je teď Církev, která nezná nic kromě Bible; bez ohledu na celý církevní systém, denominaci, neznají nic jiného, to všechno je jim cizí. Oni znají jedině Jeho, výlučně Jeho.

Matouš 17:4; Marek 9:5, 7

¹⁴⁸ Dnešní lidé jsou něco jako Petr a ti ostatní tam na hoře Proměnění. Byli celí nadšení, když spatřili to nadpřirozené a jeden řekl: „Postavíme jednu církev pro proroky, jednu pro Mojžíše.“ To je přesně to, co udělali ti letniční lidé. Řekli: „Postavíme jednu pro Sbory Boží, jednu pro Církev Boží, a jednu pro jednotáře, a jednu pro dvojíční, a tak dále.“ Ale zatímco on ještě mluvil, Jahve zvolal: „To je můj milovaný Syn, který je Slovem; Jeho poslouchajte, On je Slovo.“

¹⁴⁹ V hodině, v níž žijeme, se ti církevní duchové jednotí spolu a přivádějí všechny spolu na jedna velika jatka, aby byli vyhlazeni. Máme to už písemně tady v tomto národě. Tyto církve musí být zavřeny, pokud nebudete pospolu s těmi organizacemi. To je unie; je to bojkot, právě tak jako znamení šelmy. A teď můžete vidět, čím je šelma, nebo ne? To je moc. A moc, církevní moc, Ježíš řekl, že to bude tak blízko té opravdové věci, že by to svedlo, pokud možno i vyvolené. Ale zaslíbil, že tady budeme mít dnes něco, že nebudeme svedeni; a to je Slovo a Kristus nám to dokazuje.

¹⁵⁰ Jsou to nadpřirození ďáblové, neviditelní lidskému oku, ale můžete vidět, co dělají. Rozumíte?

Zjevení 19:11

¹⁵¹ Všimněte si, zatímco se tato skupina připravuje a vyráží, aby pošlapala všechno, co s nimi nesouhlasí, je tady další skupina, která se zanedlouho připraví — Zjevení 19. Když příště uslyšíme o církvi — ona také přichází, ne tak docela na koních, ale Bible říká, že On byl na bílém koni a za Ním šly na bílých koních nebeské zástupy. Souhlasí to? Zatímco ta skupina tady dole má 2 000 spoutaných u řeky Eufrat, a oni byli svázáni 2 000 let, ta církev také svázala Ducha svatého téměř na dobu dvou tisíc let, tam tehdy v době mučednictví, v církevních věkách. On byl svázán ne u řeky Eufrat, ale za dveřmi věrovyznání a dogmat, takže Duch svatý nemohl v církvi působit kvůli těmto lidského původu systémům. Ale ona má být osvobozena a vrátit se zpět. To říká

Bible. A ti dva se znovu utkávají na bitevním poli — Lucifer a Michael — jako na začátku.

Ezechiel 9:4

¹⁵² Byli svázáni téměř dva tisíce let — skoro dva tisíce let. Nebylo to přesně dva tisíce, protože Římané přitáhli (Titus v roce 96, a tak dále), aby zabíjeli tyto Židy, Římané. Kdo zabíjel tyto Židy? Kdo byl Titus? Římský generál. A jejich krev tekla proudem dolů branami, až k... Masakrovali ženy, děti a všechno. Copak Ezechiel 9 neříká, že to udělají? „Projděte středem města a označ znamením ty, kteří sténají a nařikají,“ Duch svatý. A ten zbytek — a ten muž, který zabíjel, předstoupil, ten, který byl svázán („Zadržte je! Zadržte je!“, dokud tito nevyjdou) a pak zabíjel všechno, co tam bylo, mladé ženy, děti, nemluvňata a všechny ostatní. Všichni byli pozabíjeni. Přesně tak, tady se to znovu opakuje. A tady máme znovu co do činění s tím církevnickým systémem, který se vrací, který vše dusí a šlape po všem, co se nazývá Bůh. Ó, oni mají svůj systém a organizace a denominace, jenže to nemá s Biblí nic společného. Oni vám bez okolků řeknou, že tomu nevěří. Je to tak! Říkají jen to, co říká církev. Ale tady jde o to, co říká Bůh; a to je Slovo.

¹⁵³ Nevěsta je se Slovem, oni jsou jedno. A jak mohou být jedno? Když Slovo, které je tady napsáno, vejde do vás, a vy a to Slovo se stáváte jedno (to je přesně to, co On zaslíbil) pak to vysvětluje...

¹⁵⁴ Bůh nepotřebuje vykladače. Oni říkají: „No, my to takto vykládáme.“ Vy nemáte právo nic vykládat. Bůh je svým vlastním vykladačem.

1. Mojžíšova 1:3; Izaiáš 7:14

¹⁵⁵ Bůh řekl: „Ať je světlo,“ a bylo světlo. Kdo to vyložil? On řekl: „Panna počne,“ a stalo se. To nepotřebuje žádného vykladače; to je už vyloženo. Bůh vyřkl tyto věci, které se stanou v tomto dni, a máme to tady. To nepotřebuje výklad, to se vykládá samo.

Izaiáš 14:12; Zjevení 9:16; Zjevení 17:8

¹⁵⁶ Ó, aj! Zjevení 9:1, pod pátou troubou... Jejich král — všimněte si. (Ted' je to Zjevení 9:1.) Král toho velkého zástupu 200 000 [000] koní. Oni nad sebou měli krále, a pokud si všimnete, byla to padlá hvězda. „Ó, jak jen jsi to spadl z nebe, Lucifere?“ (Ó, doktor Smith byl ohledně toho na rozpacích, ale to je v pořádku. Vidíte, to nebylo pro jeho hodinu. Rozumíte? No dobře.) ... z bezedné propasti. Jejich král byl králem bezedné propasti. Zjevení 17:8 (něco jsem si tady poznamenal; chtěl bych to přečíst. Rozumíte, Zjevení 17:8. Chci se podívat, co je tady řečeno, protože nevím, jak bych měl vystihnout tu

další...) 17:8.

Šelma, kterou jsi viděl, byla a není a má vystoupit z propasti a jít do záhuby. A obyvatelé země, ti, jejichž jména nejsou zapsána v knize života od založení světa, užasnou, až uvidí tu šelmu, která byla a není, ale je.

157 Vidíte? Byla, jeden papež umírá, další nastupuje — šelma, která byla, která není, která je, která není, která je — nemění svůj řád. Papež, pokaždé, všechno — všechno se musí řídit tím stejným systémem.

158 A kam to dovede? Do bezedné propasti. A Bible tady říká, že vůdce toho zástupu byl z bezedné propasti, a to byl jejich král; a on sedí s trojitou korunou a připojuje k sobě protestanty.

159 Slyšel jsem jednoho dne hovořit luteránského kněze, řekl — nebo to byl luteránský kazatel, který to řekl: „Dobře, lidé se mne ptají, proč nosím kněžskou košili. Proč bych se měl lišit od...“ Byli jste tam? Ano, nebylo to směšné? Mně z toho bylo na zvracení, odešel jsem z pódia. Oni říkali: „Protože by neměl být žádný rozdíl.“

160 Kdyby Luther, kdyby to uslyšel Martin Luther, obrátil by se v hrobě a řekl by: „Vy pokrytci, vy nepatříte do mých řad.“ Rozumíte?

Ale vidíte, kam to až došlo? „Není v tom rozdíl.“

161 Rozdíl je! Dokonce rozdíl mezi jednotlivci. Bůh řekl: „Oddělte mi Pavla a Barnabáše.“ Je to tak. K jejich dílu... oddělte. Bůh je oddělovač, On není mixér. Církev si dnes přeje nějaký dobrý mixér, který jim dovolí si oblékat plavky, šortky a všechno možné a jít v tom ven a takto se parádit. Jenže Bůh řekl: „Oddělte mi!“ Oddělte se od tohoto světa!

162 Zjevení. Tady vidíme, že jejich král pocházel z bezedné propasti a byl to tentýž, který šel na zatracení; a odešel a přišel, odešel a přišel, odešel... Všimněte si, ve 3. Mojžíšově 23. kapitole, jak dokonale souhlasí ten výklad s dalším Slovem, s tím, jež se snažíme podat právě teď. Sledujte teď to pořadí.

3. Mojžíšova 23:23–27

163 Teď si všimněte... Otevřme si to a přečtěme si, jen na okamžik. Kazatel... ne Kazatel, ale 3. Mojžíšova — 3. Mojžíšova 23. Všimněte si tady (3. Mojžíšova 23. kapitola). Tedy... (V žádném případě bychom to nechtěli vynechat, no, abychom to mohli podat přesně tak, jak to tady

Pán pro nás napsal. Nepochybně nemohu najít 3. Mojžíšovu ve 2. Mojžíšové, nebo ano?) Dobře, tedy 3. Mojžíšova:

Mluvil ještě [23. verš] HOSPODIN k Mojžíšovi, řka:

Mluv synům Izraelským takto: Měsíce sedmého, v první den téhož měsíce, budete mít odpočnutí, památku troubení, shromáždění svaté... [Vidíte?]

Žádného díla služebného nebudete dělati, a budete obětovati oběť ohnivou HOSPODINU... [Teď dávejte pozor, všimněte si.]

Mluvil tak HOSPODIN k Mojžíšovi řka:

Desátý pak den každého měsíce sedmého den očišťování jest...

¹⁶⁴ Rozumíte? Smíření následovalo po... Sledujte teď. Smíření následovalo po zvuku trub. Vidíte? Jak nádherné! Vidíte? Den smíření následoval po troubách. No, padesát dnů těch trub znamená pro nás, že když ty trouby znějí o Letnicích, to bylo padesát dnů. No, potom, co to Židé odmítli, a teď je tyto trouby svolávají zpět ke smíření, vidíte, k tomu smíření, které oni odmítli. Oni ho odmítli, aby naše oči mohly být otevřeny; zatímco jejich byly zavřeny. A v průběhu toho času tyto pečete byly otevřeny a trouby zazněly. A tak za zvuku těchto trub, těsně předtím než přijde Mesiáš — protože oni se musí nacházet v Palestině; a zapamatujte si, Bůh musel zatvrdit faraonovo srdce, aby je vyhnal z Egypta; a zatvrdil Stalina a Mussoliniho a ty ostatní, aby je přinutil se vrátit zpět do zaslíbené země, kde by se mělo nacházet těch 144 000. A teď, poprvé po tisících letech, po dvou a půl tisících letech, je Izrael národem se svou vlastní vlajkou, s vlastní armádou — a je uznávaným členem OSN. To je poprvé. Ta nejstarší vlajka, která kdysi vlála na zemi, v tomto čase vlaje znovu. Ta pěti — šesticípá Davidova hvězda. A On řekl, že pozvedne tu korouhev v těch posledních dnech, když se budou vracet zpět. Jsme na konci. Bez jakýchkoliv pochybností, jsme tady.

Všimněte si teď, rychle, Zjevení 9 (pod tou sedmou troubou, jejich král je z bezedné propasti), jsem teď ve 3. Mojžíšové, jak dokonalý výklad je tady v souladu se Slovem, protože (vidíte?) hned po svátku Letnic následuje den smíření. To pořadí těchto svátečních období. Mezi svátkem Letnic a smířením, tam se ozývají trouby kvůli smíření, to byl svátek Letnic, bylo to dlouhé časové období.

165 Podívejte se, to bylo dlouhé časové období mezi Letnicemi a troubením na tyto trouby, kdy trouby zazněly, dlouhé časové období. Popravdě řečeno, bylo to padesát dnů od Letnic ke dni smíření, bylo to padesát dnů. No, padesát dnů to je přesně sedm sabatů. A sedm sabatů, to je sedm církevních věků.² Pochopili jste to? Vidíte, rozumíte?

166 No, Židé byli zaslepeni, celou tu dobu čekali, zatímco na církev byly vylity letniční prvotiny. A my jsme procházeli těmito věky mučedníků a věky reformátorů a teď je ten věk svolávání, to jsou tři úseky, ale tentýž Duch, jako Otec, Syn a Duch svatý, to je totéž. Vidíte? Ovšem sedm věků církve, jako sedm sabatů, přesně sedm sabatů od letničního svátku trub — letničního svátku milostivého léta — až k povznášení snopku a pak ten svátek Letnic. A od toho svátku ke smíření probíhá sedm sabatů, padesát dnů. A na konci těchto padesáti dnů... je dokonáno smíření. Pochopili jste to?

167 Teď to byl předobraz církve, kdy On se zjevil jako Syn Boží, zjevoval se církvi skrze křest Duchem svatým, napříč věky a letničním věkem. Rozumíte? A posílal víc a víc. Ospravedlnění pod Lutherem, posvěcení pod Wesleyem, křest Duchem svatým; a teď je čas vyvolání.

Zjevení 6:12

168 Při té šesté pečeti, když byla otevřena, udeřilo na Židy pronásledování v doslovném smyslu a tady přichází to pronásledování na církev ze strany církví, protože nevěsta je už vyvolána. Sabaty skončily a všechno je připraveno pro Židy, aby byli svoláni. A k čemu? Ke svátku smíření. Ó, církvi, copak to nevidíš? Svolání ke svátku smíření, proč? Aby poznali prostředek smíření — že to už nejsou kuřata a husy, a to, co oni dělali; to je Beránek Boží zabitý od založení světa. A Izrael to má poznat.

169 Všimněte si, tady máme co do činění s velkou věcí. Podívejte! Ó, aj, Duch svatý byl svázán denominacemi po celých dva tisíce let. Můžete se přesvědčit, jestli to tak je. Všimněte si teď těchto sabatů, sedmi sabatů; ony se z toho nedokázaly úplně dostat ven. Bible říká, že bude den, který nebude ani nocí ani dnem. A celé Písmo včetně Ježíše říká, že se to musí naplnit. Souhlasí to? Řekněte: „Amen.“ Prorok tady říká, že nastane den, který nemůže být nazván dnem ani nocí, ale v čase večera bude světlo. Co to je? To stejné slunce, které vyšlo na východě, to stejné slunce svítí na západě.

² Bratr Branham tuto myšlenku upřesňuje v kázání *Otázky a odpovědi ze dne 23. 8. 1964 v odstavci 204 a 205.*

170 Pokaždé, když vyjde slunce a prochází oblohou a zapadá, to znázorňuje váš život. Malé dítě se rodí útlé zrána. Kolem osmé jde do školy. O půl dvanácté skončilo školu, když je největší horko. A pak začíná zapadat, když má padesát, šedesát, sedmdesát, osmdesát a v devadesáti zapadne, pohasne a umírá; a to jen proto, aby následující den opět vyšlo a mohlo oznámit, že je život, smrt, pohřeb a zmrtvýchvstání.

171 A všimněte si, jak se civilizace pohybovala spolu se sluncem. Nejstarší civilizace, jakou máme, je Čína (všichni o tom víme). Kde spadl Duch svatý? Ve východní zemi, na východní lid. A Evangelium putovalo spolu se sluncem. Odkud přišlo? Z východu do Německa; z Německa do Anglie (když překročilo třikrát průliv *La Manche*); ze Středozeří do Německa; ze Středozeří — z východu do Německa, přes Středozeří; z Německa přes průliv *La Manche* do Anglie; od *La Manchského* průlivu přes Pacifik na druhou stranu do — nebo přes Atlantik do Spojených států; a teď je na Západním pobřeží! Prošlo tímto národem, který zcivilizovalo, prošlo křížem krážem a pokračovalo dál. Civilizace putovala; Evangelium putovalo spolu s ní. A teď je na Západním pobřeží všechna ta lůza, kde se to nakupilo, obdobně jako když přichází přílivová vlna.

172 Ovšem prorok řekl, že slunce nebude toho dne svítit; bude pochmurný den. Oni měli jen tolik světla jako za velice deštivého dne; mohli se připojovat k církvím a věřit Pánu a podobně; ale On řekl, že v čase večera se mraky rozplynou, denominace povadnou, a to stejné Evangelium, to stejné Slovo, jež se stalo tělem (jak zaslíbil v Lukáš 17:33), to stejné Evangelium s těmi stejnými projevy se bude projevat v čase večera, právě když se budou prodlužovat stíny.

Zachariáš 14:6

173 Totéž Evangelium, tentýž Kristus, který žil v těle v minulosti na počátku mezi lidmi východu, bude znovu žít v čase konce mezi lidmi západu. „V čase večera bude světlo.“ Všechna Písma jsou inspirována a nemohou být narušena. Těch velkých padesát dnů uplynulo; letniční svátek skončil. Sedm sabatů až k troubám jako předobraz sedmého věku církve.

174 Pamatujte, zapamatujte si, pod šestou troubou tito Židé... (posloucháte?) — pod šestou troubou ti letniční odmítli Bibli, jsou vlažní, nejen ti letniční, také všichni ostatní. Církevní svět odmítá Krista a On je vystrčen ven. A při té stejné troubě... nebo vlastně při té stejné pečeti, když je otevřena, ukazuje Ježíše nacházejícího se mimo

církev a usilujícího vejít zpět dovnitř; v tom stejném čase zaznívá pro Židy trouba a Židé rozpoznávají vykoupení. Sláva! Haleluja! Ó, aj!

175 Duch svatý byl svázán těmito denominačními řekami téměř dva tisíce let, ale má být uvolněn v čase večera skrze večerní poselství: Duch svatý znovu v církvi, sám Kristus zjevený v čase večera v lidském těle. On to řekl. On to zaslíbil.

Zjevení 10:7

176 Mělo to tři stádia, jak jsem již řekl: mučedníci, věk mučedníků, a pak období reformátorů a teď je čas vyvolání. Když dojde do konce ten Laodicejský věk na základě Zjevení 10, nevěstě bude oznámeno tajemství celé Bible. Souhlasí to?

Jan 14:12; Židům 13:6

177 Zjevení 10 (dobře teď poslouchejte), nevěsta vyvolaná Slovem, sám Kristus vyvolává nevěstu, vysvětluje Židům 13:8, (že On je tentýž včera, dnes i navěky, že koná totéž, že je tentýž: „Kdo věří ve mně, skutky, které já dělám, bude dělat i on.“ Rozumíte?) Lukáš 22 — Lukáš 17:30, také Malachiáš 4, Židům 4 a všechna ostatní Písma, která jsou zaslíbena, to probíhá mezi šestou a sedmou pečeti a šestou a sedmou troubou.

178 Svátek letnic je ukončen v čase sedmé trouby, protože následně, to je příchod sedmé pečeti, protože následuje tajemství Kristova příchodu, a také zaznívá pro Židy trouba. Jejich šestá trouba odezněla; a když se stane toto, je jim oznámen zjevený Syn Boží. Půlhodina ticha je připravena. Zapamatujte si, všechny trouby zaznívají v této šesté pečetí. Šestá pečeť je ukončením tajemství — pod šestou pečeti, těsně před otevřením sedmé.

179 Všimněte si, máme tu 3. Mojžíšovu 23 a 26. Jak přesně je Písmo uspořádáno! Po tom dlouhém období Letnic... tam, kde na počátku Izrael odmítl... A v průběhu toho svátku Letnic On povolal pohanskou církev.

Kolik z vás rozumí tomu, co znamená ten svátek Letnic? To je prvotina žně — prvotina zmrtevýchvstání, ten svátek Letnic.

180 Nezmeškejte to, lidé! A vy, kteří posloucháte pásek, poslouchejte pozorně! To byl čas svátku Letnic. Židé leželi tiše; oni to zavrhlí. Tedy, oni musí být přivoláni zpět ke smíření. My víme, kdo je tím smířením; oni ne. A trouba zazněla po tom letničním jubileu a svolává Židy dohromady. Copak nevidíte, jak ta trouba pronásledování za Hitlera a těch dalších troubila a ti Židé byli přinuceni se

shromáždit, aby vyplnili Písma? Nuže, pochopili jste to? Všichni, kteří pochopili, ať řeknou: „Amen.“ Dobře. V pořádku.

3. Mojžíšova 16:29; 3. Mojžíšova 23:27

¹⁸¹ Všimněte si, tady ve 3. Mojžíšově 26, toho biblického řádu. Po dlouhém období Letnic, které končí vyvoláním nevěsty (nevěsta je teď vyvolána skrze služebníka, toho zavrženého) dále je Izraeli oznámen svátek smíření. Všimněte si, tady je to stejné co v 3. Mojžíšově v 16. kapitole, když On nařídil svátek Letnic — nebo svátek smíření. Avšak v tomto místě jsou svoláni (ó, jak dokonalé, vidíte to, kazatelé? Nenechte si to ujít, kazatelé), v tom svátku Letnic, s nímž máme do činění ve 3. Mojžíšově 23:26 — nebo 23 a 24, je to svátek nařikání, ne svátek zabíjení *obětních zvířat*. Ten svátek byl zabit — spíše to smíření bylo zabito, oběť smíření byla zabita, (3. Mojžíšova 16, to je přesně obdoba k tomuto), ale tentokrát je Izrael volán, aby nařikal nad svými hříchy.

¹⁸² Jak je to dnes dokonalé. To není opětovné zabíjení toho, (což znázorňoval Mojžíš, když udeřil podruhé do skály; a to nefungovalo), to není zabíjení zvířete, ale je to náрек nad odmítnutím toho smíření. Ó, aj!

¹⁸³ To bude ta trouba, ten svátek byl zavržen, pak bude jejich Mesiáš poznán. Všimněte si! Oni poznají svého Mesiáše, když Ho uvidí. Tentokrát přijde v moci, ten, kterého vyhlíželi. On přichází v moci pro pohanskou nevěstu a Židé Ho poznají. A pak Bible říká (právě jsme o tom kázali, asi před šesti měsíci, nebo více), Bible říká, jak budou říkat: „Odkud máš ty rány? (Kolik z vás si vzpomíná na to poselství? Zvedněte ruce. Jistě. Vidíte?) Odkud máš ty rány?“

On řekl: „Z domu mých přátel.“

¹⁸⁴ Vzpomínáte si, jak jsem kázal o tom čase, jak Jákob poslal své izraelské děti tam dolů, aby nakoupili obilí a potravu a jiné nezbytnosti; a jak se Josef choval, jakoby je neznal a jak se všechny tyto věci vyvíjely a jak se jim dal poznat? Vzpomínáte si? A oni z toho byli tak vyděšeni, že začali plakat. Stejně jako v případě Jákobova soužení. A tady shledáváme, jak tito Židé během svého pronásledování, oni neví, kde stojí.

¹⁸⁵ Ale oni se vracejí; a když vidí, jak se blíží toto Smíření, Bible říká, že když to uvidí, že se oddělí dům od domu a celé dny budou nařikat jako rodina, která ztratila svého jediného syna. „Odkud máš ty rány?“

On řekne: „Z domu mých přátel.“

¹⁸⁶ Zapamatujte si, nevěsta se nachází již v nebi. Josefova manželka byla v paláci a Josef poslal všechny pryč a pak se dal poznat svým bratrům. Vidíte to? Jeho manželka a děti, oni se nacházejí v paláci, když On se vrací zpět, aby se dal poznat těm Židům. To je to smíření, to je to troubení. To je, když oni řeknou: „Ó...“ Co to je? To je smíření. „Odkud máš ty rány?“ Tady to máte.

„Z domu mých přátel.“

Vzpomínáte si, co Josef řekl svým bratrům? Oni říkali: „No, určitě budeme pozabíjeni. My jsme to udělali, dopustili jsme se špatnosti,“ a tak dále.

On řekl: „Ne, to udělal Bůh, aby vám zachránil život.“ Vzpomínáte si na ten příběh z 1. Mojžíšovy? Vidíte? Rozumíte? A tak On to udělal proto, aby zachránil životy pohanů, nevěsty.

Řekl: „Utržil jsem je v domě svých přátel, ale nehněvejte se.“ Vidíte? „Nebojte se.“

Oni řekli: „Ó, aj! Copak On ušel naší pozornosti? Bylo to to smíření, a my jsme to promeškali? Ó, Bože!“ A oni řekli, že se rozdělili a nařikali celé dny. Co to je? Smíření, smutek.

3. Mojžíšova 16:29; 3. Mojžíšova 23:27

¹⁸⁷ Tentokrát, ten příchod — oznámení smíření nebude tím regulérním smířením spojeným se zabíjením zvířete, jako ve 3. Mojžíšové 16, ale 3. Mojžíšova 23 je čas nařikání kvůli jejich hříchům; a jejich hříchem bylo odmítnutí toho.

¹⁸⁸ Ó, copak nevidíte, kde jsme? Nevidíte, proč tyto trouby pro nás nic neznamenají? Ony všechny zněly pod šestou pečeti. Vidíte teď, proč mi Duch svatý o tom nedovolil mluvit? A nebeský Otec ví, jakože je tato Bible otevřena přede mnou, že je to pravda. Nevěděl jsem o tom až do včerejška — nebo do předvčerejška, tam v mém pokoji, kde On mi to zjevil, když ke mně přišel a promluvil ke mně. Vrátil jsem se; řekl jsem: „Ženo, teď to mám; On se tam se mnou setkal a sdělil mi to. Zde to je, miláčku.“ Vidíte? Tady to je (rozumíte?) dokonalé a přesně v souladu.

¹⁸⁹ Ó, lidé, kteří Ho nemáte, pospěšte si; to může být vaše poslední příležitost, která se vám naskytla. Nevíte, ve které době On může přijít.

¹⁹⁰ Svátek trub... Bible říká, že oni se oddělí jeden od druhého a budou se modlit a nařikat, protože — jako osoba, která přišla o své jediné dítě.

Zjevení 11:1-3

191 Podívejte! Chtěl bych říci ještě jednu věc. Sledujte pozorně, ať to nepromeškáte. Je to pozoruhodné! Od sedmého andělského posla poselství sedmé pečeti ze Zjevení 10, které je sedmou pečetí, k sedmi troubám, mezi těmito dvěma časy... Ó, Bože, jak to mám říci, aby to lidé uviděli? Je to mezi šestou troubou (a šestá trouba — a šestá trouba a šestá pečeť zaznívají v tom stejném čase), a mezi šestou troubou a sedmou troubou se tam zjevuje prorok pro pohany, aby svolal lid zpět k původní letniční nauce; a dva svědkové ze Zjevení 11 se zjevují pro Židy, aby je poslali k Ježíši, zatímco Církev odchází nahoru — všichni tito proroci. Amen! Slovo Páně nemůže být narušeno. Ono nebude denominací! Vidíte to?

Zjevení 7:4; Zjevení 14:1, 3

192 Přečtěte si ve vaší knize a uvidíte, jestli mezi šestou a sedmou troubou není vloženo vyvolání Židů. Mezi šestou a sedmou ranou přicházíme k těm 144 000 (vzpomínáte si na to?), to bylo mezi tím. Vzpomínáte si, jak mezi šestou — pátou pečetí a šestou pečetí — mezi šestou a sedmou pečetí, tam bylo vyvolání těch 144 000. Vzpomínáte si na to? No, tady přicházejí tyto trouby, právě tady (rozumíte?) a pronásledování těmi jezdci, kteří tam byli uvolněni.

193 A mezitím — a pak tady mělo být poselství sedmého anděla, který kázal a odsuzoval ty letniční. A Ježíš byl vystrčen ven a nikdo s Ním nespolupracoval, byl vystrčen ven, zavržen (říká to Bible); protože to je Kristus, který se mezi námi projevoval, Ježíš projevován mezi námi v čistotě svého Slova, který nám to oznamuje. A jestliže to... To není jen nějaká maska, přátelé, to je tak praví Pán, je to Písmo.

194 A v té době... Nuže, jen co tato Církev, nevěsta, je dána dohromady, je v tom tajemství sedmé pečeti vzata nahoru — neboli sedmá pečeť, tajemství odchodu, a Židé jsou svoláni skrze tajemství sedmé trouby, kterým jsou tito dva proroci, Eliáš a Mojžíš. A oni se vracejí, a právě v této otázce jsou letniční zcela zmateni. Oni očekávají na něco, co se má stát, zatímco Církev je již vzata, tamto platí pro Židy.

195 Nuže, cítím, jak někdo ve své mysli říká, že to nemůže být Mojžíš. Ano je. Vězte, že On mi může oznámit vaše myšlenky. A já cítím... V pořádku.

Matouš 17:3; Marek 9:4; Jan 11:43, 44

196 Dovolte mi, abych to uvedl na patřičnou míru. Byl to Mojžíš, protože to je ta tvoje myšlenka: Ty říkáš, že Mojžíš — že to nemohl být Mojžíš, protože Mojžíš zemřel. Ty si myslíš, že to je Eliáš — to je opravdu Eliáš, ale ty si myslíš, že to je Enoch. Říkáš: „Mojžíš je už

mrtvý.“ Ale nezapomínej, že on se mohl vrátit zpět do života; a vskutku se vrátil, po osmi stech letech. O několik set let později se ukázal na hoře Proměnění. Říkáš: „Potom, co ten muž zemřel?“ Ano, pane. Lazar byl mrtev, ale znovu povstal a pak musel znovu zemřít. Jistě! Dokonce i bezbožník bude znovu probuzen k životu a potom bude muset zemřít druhou smrtí. Souhlasí to? A tak to pusť z hlavy; je to opravdu Mojžíš.

197 Sledujte tu službu, přesně to co dělali Mojžíš a Eliáš; zavírali nebe a přiváděli oheň na... Víte, co dělali.

198 Přemýšlejte o tom! To je konec času, přátelé. Haleluja! Ten velký den Páně se blíží. Shromážděte se společně. Svátek Mesiáše; oni Ho zavrhnou, ale potom zjistí, že to je opravdu jejich Mesiáš. Bible říká, že takovéto pozoruhodné věci se budou dít.

Zjevení 11:1-3

199 Ve Zjevení 11 se říká, že jejich služba bude službou Mojžíše a Eliáše, vyvolávající Izrael z židovských tradic, právě tak jako poselství toho sedmého anděla vyvolává nevěstu z letničních tradic. Pamatujte, že Mojžíš a Eliáš vyvolává Izrael ze starého smíření, beránka, ovcí a krve a koz a oběti k opravdové živé oběti, ke Slovu.

200 A poselství sedmého anděla pod tou samou troubou, pod vším tím stejným, úplně přesně, tou samou pečetí, kvůli čemu to je? Vyvolat lidi, nevěstu z letničních a světských tradic, k tomu opravdovému smíření, Slovu, Kristu, zosobněném tady ve svém Slově, které se stalo mezi námi tělem.

201 Věda to potvrdila pomocí fotografií. Ví to církev na celém světě. Skálopevně o tom víme, protože On nám nikdy neřekl nic jako ‚Tak praví Pán‘, co by nebyla pravda. Copak On neřekl tam dole u řeky: „Jako byl poslán Jan Křtitel, tak toto poselství vyvolá...“

202 Podíval jsem se a vidím, že je dvanáct hodin. Ta půlnoční hodina je tady, přátelé, je na nás. Podívejte, jak dokonalé je Písmo. Tak dokonalé jako — to...

203 Podívejte, to nebude nějaká organizace, která tam půjde a povolá ty Židy, budou to dva muži, Mojžíš a Eliáš, oba proroci.

Malachiáš 4:6; Zjevení 13:16

204 Podívejte se teď, povolat pohany, vyvolat nevěstu, On zaslíbil, že to udělá Malachiáš 4. A Bible říká, že On bude v tom sedmém věku církve vyloučen z církve. Bude vyloučen z církve; půjde to do úplného zatemnění a půjde... Kde se to úplně zatemňuje? Tím, že se to dostává do toho církevního systému, do té ekumenické rady, do Světové

rady církví. On je úplně vystrčen ven, Jeho Slovo. Oni s ním nemohou souhlasit, dobře víte, že ne; oni se nemůžou shodnout ani v jejich vlastních malých místních skupinách. Jak by mohli s něčím takovým souhlasit? A tak přijímají další znamení šelmy, obraz šelmy.

Zjevení 13:11, 12, 16

²⁰⁵ Pamatujte, Bible řekla, že byl obraz šelmy. A Spojené státy byly vždycky spojeny s číslem třináct, začaly třinácti státy, třinácti koloniemi, třinácti hvězdami, třinácti pruhy; číslo třináct je vždy spojeno s ženou. Ona se zjevuje ve 13. kapitole Zjevení. Na počátku to byl beránek: pokora, svoboda projevu, náboženská svoboda, a tak dále; a potom obdržel moc a promluvil se vši mocí, kterou měl před ním drak. Co to znamená? Co je drak? Řím. Vidíte, měl znamení, obraz šelmy, aby povstal proti skutečné Církvi Boží; pod těmito denominacemi je bude trápit, jenže když to začnou dělat...

*Beránek vezme svou nevěstu,
aby byla navždy po Jeho boku.
Všechny nebeské zástupy budou shromážděny;
bude to nádherný pohled.*

*Všichni svatí v bílém bez poskvrny;
a s Ježíšem budou hodovat navěky.
„Pojd' a jez,“ Mistr volá, „Pojd' a jez;“... (Amen!)*

Jaký den, ve kterém žijeme, jaká hodina. Utíkejte, lidé, běžte o život!

²⁰⁶ Všimněte si teď na závěr, služba jako služba toho sedmého anděla, ti dva svědci, během té sedmé trouby krátce před, *vlastně* tou šestou troubou, krátce předtím než ta sedmá trouba nalezne...

Izaiáš 18:1, 3

²⁰⁷ Teď si zapamatujte, já jsem vám řekl, že se vrátím k té velké troubě... On řekl, co bude dělat tady v Izaiáši? Řekl, že za zvuku té velké trouby (ta velká trouba, ne trouby, svátek trub, jsou tady dvě, Mojžíš a Eliáš, aby přivolali ty trouby), ale pod tou velkou troubou (příchod Páně, oznámení Josefova návratu, vidíte?), kdy všechny národy se shromáždí kolem Jeruzaléma. Amen! Nacházíme to v knize Izaiáše. Před chvílí jsem vám to podal, přečetli jsme jednu z těch kapitol. Je to Izaiáš 18:1 a 3.

Izaiáš 27:12, 13

²⁰⁸ A v Izaiáši 27:12 a 13 je to, když On zatroubí a všechny národy

rozpoznají Izrael v jeho domovině, že Bůh je s ním. A potom přijde nevěsta, aby byla s Ženichem a Ženich s nevěstou (a pak to velké milénium, potom, když celý tento svět bude zničen atomovou energií, pak bude nové nebe a nová země), pak budou žít navěky.

²⁰⁹ Podívejte se, přesně pod... Všimněte si teď! Mojžíšova a Eliášova služba... No, pochopili jste to všichni? Dovolte, abych to zopakoval. Mojžíšova a Eliášova služba, mezi šestou a sedmou troubou přijdou tito dva proroci, kteří budou... oni budou... Izrael vždy věřil svým prorokům.

²¹⁰ Tedy, proč mi Duch svatý řekl, (když jsem se dostal k tomu, abych jim ukázal, že On byl Synem Božím) řekl: „Ještě ne.“ Vzpomínáte si na to, asi před pěti lety na mé cestě do Indie? On řekl: „Nedělej to.“

Řekl jsem... Oni řekli: „Jestli to je Mesiáš, ať nám ukáže znamení proroka; my věříme našim prorokům.“

²¹¹ Bratr Levi Petrus a ti ostatní mi poslali tyto Bible, když on jim daroval milion Biblí, Židům vracejícím se z Iránu a ze všech koutů světa, vracejících se zpět a shromažďujících se — když se stali národem.

Myslel jsem si: „To je můj čas.“ Byl jsem v Káhiře v Egyptě. On řekl: „Nedělej to, ještě nenastala ta hodina.“ A tak jsem se vrátil domů.

Ó, aj! To musí svolat Mojžíš a Eliáš. Ten svátek letnic ještě stále probíhá, každopádně musí *probíhat* až do toho času, rozumíte. No, ten svátek musí být rozpoznán. A ten tady z Malachiáše 4 nesouvisí s tamtím. Vůbec ne. Vůbec ne.

Zachariáš 13:6

²¹² Všimněte si! Sledujte to! Tou službou bude Mojžíš a Eliáš, kteří obrazejí a vyvolávají Izrael z židovských tradic, (poslouchejte!) z židovských tradic, v nichž byli zamotáni (jako prorokům jim oni uvěří), vyzvou je na svátek smíření, Krista, umožní jim poznat Krista. Oni řeknou: „On přichází. Bude tady.“ Židé budou shromážděni, ty věci budou asi takto probíhat, a když On přijde, řekne: „Tady jsem.“ Vidíte?

„Odkud máš ty rány?“

„Z domu mých přátel.“

²¹³ Nuže, totéž co udělali ti dva proroci... Pamatujte, pohanská nevěsta bude mít proroka nazvaného Elijas (Eliáš), který je vyvolá z jejich tradic, nevěstu, přesně tak jak ti proroci vyvolají Židy z judaismu ke Kristu, ke smíření. A pohané již to smíření poznali, ale to má vyvolat

nevěstu zpět k tomu původnímu vykoupení, od něhož odešli během těch padesáti sabatů, nebo těch sedmi sabatů, které měli, a budou přivoláni zpět v čase konce.

214 Sedm (poslyšte!), ten sedmý posel církve, posel sedmé trouby, to jsou všechno proroci. Tudiž, to je pravda! Uvedených je těch 144 000. Ohlášení pečetí, které byly pro pohany... To musí být pohané, otevřeno pohanům, církvi z pohanů, aby to viděla. To je vše, co víme; to je vše, co budeme poslouchat; a co už pominulo. My očekáváme Ježíše.

Říkáte: „No moment, bratře Branhame, já věřím, že to udělají oni.“

215 Poslední znamení, které Abraham (a my jsme královským semenem Abrahama, nevěsta), poslední znamení, které vůbec Abraham viděl, před tím zaslíbeným znamením... co bylo před příchodem zaslíbeného syna? Bůh ve formě lidské bytosti, která mohla rozpoznávat myšlenky lidí — jeden muž, ne tučet, jeden muž. Nezáleželo kolik napodobovatelů, oni měli jednoho a on rozpoznával myšlenky, které tam byly. Co? A ta další věc, která se stala, Abraham a Sára se proměnili zpět v mladého muže a ženu. My to víme.

216 Tedy, vím, že vás to teď trochu přidusí, ale pamatujte, tak abyste si teď byli jisti. My takhle Bibli nečteme; čteme ji mezi řádky (rozumíte?), tak přichází ten obraz.

217 Sledujte! Sára byla stará žena; Bible říká, že její lůno bylo mrtvé. Souhlasí to? Abrahamův život v něm byl mrtvý, jeho semeno. Je to pravda? Zapamatujte si teď, Abrahamovo semeno bylo mrtvé. O čtyřicet let později měl ještě dalších sedm synů s jinou ženou! Co On udělal? Proměnil jejich těla.

218 Sledujte. Oni se vydali na pět set kilometrů dlouhou cestu do Gerar, pro starého člověka to byla pěkně dlouhá cesta. A Sára si přitom myslela, že už nemohou mít manželský styk. Řekla: „Já...“ (Možná před dvaceti nebo více lety mohli spolu ještě něco mít.) Řekla: „Já, stará žena a můj pán také, a budeme užívat rozkoš jako mladí lidé?“

On řekl: „Je snad pro Boha něco nemožné?“

1. Mojžíšova 20:1–4

219 Všimněte si, co se stalo? Hned potom se stala znovu milou mladou ženou. A to ukazuje, co On se chystá udělat s tím královským Abrahamovým semenem, aby mohlo přijmout zaslíbeného Syna. Ona se

proměnila znovu v mladou... Pohledte! Oni byli na cestě do Gerar, a co se stalo? Abimelech, tamten král, se do ní zamiloval a řekl: „Ona je krásná a nádherná,“ a chtěl se s ní oženit (souhlasí to?), stará babička a tolik mladých krásných dívek, které tam byly — babička. „Je krásná, je pohledná.“ Vidíte?

²²⁰ Bůh proměnil její tělo a vrátil je zpět. To je tajemství, které mělo být zjeveno teď v tom posledním dni skrze Syna člověka (vidíte?), toho večerního posla, rozumíte. Navrácení zpět... A to poslední znamení, které viděli, bylo co? Rozpoznání, předtím než nastala proměna těla. A dřív než my budeme moci přijmout Syna, co se stane? „Trouba Boží zazní a mrtví v Kristu vstanou nejprve (v těch nových tělech); a my, kteří zůstaneme naživu, budeme proměněni v jedné chvíli, v okamžiku, (haleluja!), a budeme vychvázeni společně na setkání s Pánem v povětrí.“ To tajemství bylo oznámeno, ty pečete jsou otevřeny; trouba pro Izrael zazněla; ti dva proroci jsou připraveni se ukázat. Co to má znamenat? Církev musí právě teď zmizet ze scény, aby se mohli objevit. On nemůže jednat současně se dvěma; On to tak nikdy nedělal. Vidíte to?

²²¹ Ó, bratře! Podívej! Přesně, aby všechny vyvolal... vyvolat je z denominací a tradic... Nuže, my vidíme, jak věk Letniční církve je u konce. Nevěsta musí ustoupit z cesty a odejít nahoru, aby tito dva služebníci, ti dva Boží služebníci ze Zjevení, ti dva proroci se mohli ukázat na scéně a rozezvučet tu sedmou troubu pro ně, oznámit jim Krista.

Zjevení 1:29, 36

²²² Sedmý andělský posel říká: „Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy tohoto světa.“ Nikoliv hle moji metodisté, moji baptisté, moji letniční; nýbrž Slovo, Syn Boží, Beránek Boží, který snímá hříchy tohoto světa; protože žádný jiný základ neexistuje. Oni se zeptají: „Kolik nám ještě zbývá času?“ Židé jsou ve své domovině; nevěsta je povolána. Biblicky naprosto přesně, jak On zaslíbil; jsme připraveni. Ta hodina je tady.

*Národy se hrouť; Izrael se budí,
znamení předpovězena Biblí.
Dny pohanů jsou sečteny,
hrůzou zatíženy,
navraťte se rozptýlení do svého vlastnictví.*

Den vykoupení se blíží,

*lidská srdce selhávají strachem.
Budte naplnění Božím Duchem,
ať jsou vaše lampy čisté a průzračné.
Pohledte vzhůru, vaše vykoupení se blíží.*

*Falešní proroci lžou,
popírají Boží pravdu,
že Ježíš Kristus je náš Bůh.
(To je pravda!)
Ale my všichni kráčíme ve šlépějích apoštolů.*

*Den vykoupení se blíží,
lidská srdce selhávají strachem.
Budte naplnění Božím Duchem,
ať jsou vaše lampy čisté a průzračné.
(Nenechte si ujít tuto příležitost.)
Pohledte vzhůru, vaše vykoupení se blíží.*

Prorok řekl, že v čase večera bude světlo.

*V čase večera bude světlo,
stezku do Slávy určitě naleznete.
Cesta vody je světlem pro dnešek,
pohřbený ve vzácném jménu Ježíše.*

*Mladí a staří, čiňte pokání ze všech svých
hříchů.
Duch svatý vás určitě naplní.
Večerní světlo přišlo.
Je pravda, že Bůh a Kristus jsou jedno.*

1. Mojžíšova 20:19; Jan 1:1, 14

223 Jsme tady! Jsme na konci! To není nějaká hloupá myšlenka lidského původu, je to tak praví Pán.

Skloňme hlavy. Milostivý Bože, Všemohoucí, Jahve, který jsi zahrímal na hoře Sinaj, a lidé křičeli: „Ať k nám mluví Mojžíš a ne Bůh, abychom nezemřeli.“ Ty jsi řekl, velký Jahve: „Vzbudím vám proroka; nebudu už k vám takto mluvit.“ Ty jsi zaslíbil, co uděláš, a Ty jsi to udělal. Vzbudil jsi Pána Ježíše. On je Slovo; Ty jsi řekl, že On je. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

224 Vidíme věci, které On nám prorokoval skrze svého proroka Jana na ostrově Patmos; vidíme, jak se to naplnilo do posledního písmene. Vidíme Ducha svatého, který se projevil tady mezi námi na zemi. Vidíme denominace, které Ho vystrčily z církve, to Slovo. Oni nemají nic proti těmto lidem, jedná se o Slovo, které nenávidí; ono je proti jejich tradicím, právě tak jak Ty jsi byl tady na zemi; byls Slovem a byl jsi proti jejich tradicím a oni tě vyhnali všude z církví.

225 A teď, Pane, nikde není žádná spolupráce. Zkousím se dokonce dostat do Jižní Afriky, kde vím, že tam žijí duše, které na to očekávají. Na každém místě, jenže jako by mě, Pane, nechtěli přijmout. Ne kvůli mně, Pane, je to kvůli tomuto poselství. Nicméně Ty jsi řekl, že to tak bude a Ty jsi nám to oznámil, a tak bychom neměli být znechuceni. Známe hodinu, v níž žijeme.

226 Bože, tito lidé sedí dnes ráno v tomto horku, ve výhni této místnosti. Oni pozorně poslouchali; jsem si jist, že to teď vidí. Pokud ne, zjev jim to, Pane, proč jsi mi nedovolil, abych se zabýval těmi troubami. Vidím, že to s námi nemá nic společného. Tak jako ta šestá trouba, to všechno se stalo a uviděli jsme otevření té šesté pečete. A viděli jsme to vidění tady před dvěma týdny, tu přehlídku nevěsty a církve, jak jsem to tady vyprávěl. Přesně tak, jak jsi mi to ukázal, Pane, tak jsem to řekl. Jsme tu; možná je později, než si myslíme.

227 Ó, Otče, pokud se tady dnes ráno nachází nějaká osoba, která věří doposud v nějaké pověry, je pod vlivem nějaké teologie nebo slova nějakého teologa, (které je v rozporu se Slovem Božím) a nepoznala toho opravdového Krista, toho opravdového Ducha svatého; nebylo jí ještě zjeveno to Slovo. Jak to Slovo má vypadat v tomto dni; oni vidí pouze nějaké tradice; žijí ve světle, které je oslepuje. Jako v Anglii ta největší loupež, která se stala na tomto světě a byla provedena pomocí falešného světla. A ta největší loupež ve tvé církvi, která se kdy stala, to bylo, když přijali denominační světlo a zavrhlí to ryzí opravdové světlo Bible, Krista.

228 Ó, Bože, buď milostiv, zachraň ztracené, Pane. Prosím ještě o krátkou shovívavost, Ježíši. Máme naše milované. Posečkej ještě trochu. Brzy se z té hory utrhne ten velký kámen. Vyslyš, Pane, jestliže je tady dnes ráno někdo bez Tebe, ať hned teď s něžností přijdou a přijmou Tě.

229 Zatímco máme skloněné hlavy, nechtěli byste zvednout ruce a

řící: „Vzpomeň mě, bratře Branhame.“ Nemáme tady žádné... Místo kolem oltáře je přeplněno. Bůh vám žehnej. Stačí říci: „Vzpomeň...“ Bůh ti žehnej! Bůh ti žehnej! Bůh ti žehnej! Jsou to doslova stovky rukou.

230 Otče Bože, jsou tady někde malé stíny; odstraň je, Pane. Oni sedí tady v této místnosti. Satan usiloval v minulosti, aby zaslepil jejich oči, ale prosím, abys to vzal na zřetel, jak jsi to pro nás dělal v mnoha předcházejících dnech. Ale teď, když nás všechny voláš, abychom obdrželi zrak... Bible říká, že oni byli slepí a nevěděli o tom. Říká: „Radím ti, aby sis ode mne koupil mast na oči.“ Bože, použij tuto mast dnes ráno na jejich oči, aby to mohli vidět. I když to bude pokorné a skupina pokorných lidí, pokorných, nevzdělaných a podobně, ale přesto to je způsob, jak to bylo na počátku. Dej to, Pane, aby to právě teď přijali. Odevzdávám Ti je ve jménu tvého Syna Ježíše.

Jan 5:24

231 A Ty jsi řekl: „Kdo slyší má slova (jsem si jist, Pane, že podle mého nejlepšího vědomí, to uslyšeli) a věří Tomu, který mne poslal, (ne předstíraná víra, ale opravdu věří — věří tomu, co říká Slovo) má život věčný a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“ Jan 5:24.

232 Dej, Pane, ať jsou od této chvíle a nadále Tvoji. A pokud je v jejich myslích nějaká pochybnost, odstraň ji. A jestli je tady mezi námi nějaká nemocná osoba, ať ten velký Duch svatý, Pane, (o kterém vím, že tady je a zjevuje myšlenky; On stojí tady na pódiu) ... Oni o tom všem ví; prosím, abys je uzdravil, Pane. Urovnej všechny otázky.

233 Bazén bude otevřen pro ty, kteří ještě nikdy nebyli ponořeni ve jménu Ježíše Krista, aby přijali jméno Ženicha. Oni mají nějaké denominační a církevní... Nikdo nikdy nebyl pokřtěn na tituly Otce, Syna a Ducha svatého nebo pokropen, a tyto tradiční záležitosti patří církvím tohoto věku, tomu antikristovu hnutí, obrazu šelmy. Nikdy nikdo nebyl pokřtěn ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého až teprve v Katolické církvi. Celá Bible a následně celá historie potvrzuje, že byli křtěni v Ježíšově jménu.

Skutky 19:5; Galatským 1:8

234 Pavel řekl ke Galatským 1:8: „Kdyby přišel i anděl z nebe a kázal vám jiné evangelium, ať je proklet.“ A Ty jsi přikázal tamtěm lidem, kteří byli pokřtěni Janem, tím, který pokřtil Ježíše, aby přišli a dali se znovu pokřtít ve jménu Ježíše Krista, ve Skutcích 19. A řekl: „Nedovolte ani andělovi, aby vám řekl něco jiného.“

Skutky 2:38

²³⁵ V těch posledních dnech přijde posel a uvede lidi zpět do prvotin ovoce, zpět k původní víře. Dej to, Pane, aby ten velký posel, který je teď mezi námi, velký Kristus, Duch svatý, oživil naše chápání, otevřel Slovo a zjevil je nám a ať nás uvede zpět do původní letniční víry. Jak řekl Petr ve dni Letnic: „Čiňte pokání každý z vás; a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů.“ A to bylo takto na věky pro každou osobu, dokud to *nezměnila* římská církev v Nicei.

²³⁶ Bože, buď nám milostiv. Bazén bude připraven, srdce otevřená. Vejdi, Pane Ježíši (jsme v posledních hodinách), pokud je možnost, Pane, aby v této hodině přišli, v což doufám a důvěřuji, že ta možnost ještě existuje. A my, kteří jsme tady, Pane, ať uděláme inventuru, totiž že jsme viděli a slyšeli Boží hlas, který promlouval skrze Jeho Slovo, a víme, ve které hodině žijeme. Dej to, Otče! Odevzdáváme Ti je ve jménu tvého Syna. Teď s našimi skloněnými hlavami:

Laskavě a něžně Ježíš nás volá.

Volá též tebe i mne.

Pohled', jak u brány stojí a čeká...

